

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 122, ЧИСЛО 47, П'ЯТНИЦЯ, 20 ЛИСТОПАДА 2015 РОКУ

1893

Vol. 122, No. 47, FRIDAY, NOVEMBER 20, 2015

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Парлямент не перестає дивувати

Петро Часто

Великі надії українська спільнота покладала на нинішню Верховну Раду VIII скликання, обрану 26 жовтня минулого року на позачергових виборах. І не були ті надії безпідставними. Вперше до парламенту увійшла досить довга низка активних учасників Революції Гідності і навіть декілька командирів добровільних батальйонів, ушлякованих в боях з російськими агресорами на сході України. Нехай не більшість, навіть не половина, але цього могло вистачити для закваски значно вищої якості в праці депутатів, тіснішого зв'язку з народом та його інтересами.

Виглядає, не вистачило, і тепер експерти на всіх телеканалах знову говорять про високу ймовірність нових позачергових виборів до Верховної Ради. І річ тут не тільки у вкрай гострій політичній боротьбі. Кипіли пристрасті в сесійній залі усіх попередніх скликань, але при цьому було зрозуміло, хто з ким і проти кого. Точився тяжкий, хронічний і, здавалося, вже безконечний опір проукраїнської меншості антиукраїнській або недоукраїнській більшості. Депутати штовхалися, пускали один одному кров з носа, але народ мовчав, не обурювався, бо розумів, що йдеться про Україну і її долю.

Чому ж бої, і не ідейні, а кулачні, тривають і нині, коли парламентська більшість вже проукраїнська, коли вона нібито діє за своєю ж проєвропейською, продемократичною, пронародною коаліційною угодою? Нібито. Насправді з-над цієї угоди стирчать вуха все тієї ж партійщини, залежної у своїх голосуваннях від того чи іншого олігархічного клану. Достоту за приповідкою: пани б'ються, а в хлопів чуби тріщать.

5 листопада під час пленарного засідання у кімнаті голови Верховної Ради Володимира Гройсмана між представниками фракцій спалахнула чергова суперечка з приводу законопроекту про зниження ренти на видобуток українського газу. Автором цього законопроекту є Юлія Тимошенко, провідниця партії „Батьківщина“, яка входить в депутатську коаліцію. Після засідання дискусія перейшла на рівень „вагоміших“ аргументів: заступник голови фракції, теж коаліційної, „Народного фронту“ Андрій Тетерук вдарив депутата від „Батьківщини“ Олександру Кужель склянню пляшкою по голові, спричинивши струс мозку. А. Тетерук у цьому випадку керувався не правдою, а силою, обстоюючи позицію провідника „Народного фронту“ Прем'єра Арсенія Яценюка, який не хоче зниження згаданої ренти.

Питання дуже важливе. На думку багатьох депутатів і економістів, нехтять прем'єра видає його як захисника корупційних схем в урядових структурах – попри те, що зниження ренти на видобуток українського газу невдовзі привело б до значного зменшення газових тарифів для населення.

Але навіть поза цим усім – пляшка аж ніяк не

(Закінчення на стор. 18)

США передали Україні радарні системи

Спеціальна церемонія передання Україні контрбатареїних радарних систем. (Фото: Посольство США в Україні)

ЯВОРІВ, Львівська область. – 14 листопада, відгукнувшись на запит України і у рамках подальших зусиль США зміцнити оборонні і внутрішні безпекові можливості України, Сполучені Штати у ході спеціальної церемонії на Львівщині передали Україні дві контрбатареїні радарні системи AN/TPQ-36 вартістю 10 млн. дол. кожна.

Президент України Петро Порошенко огля-

нув обладнання і вислухав роз'яснення американських військових щодо його можливостей. Передані радарні системи допоможуть захистити українських військових і цивільних від ракетного та артилерійського вогню, який був найбільш смертоносною загрозою їхньому життю.

(Закінчення на стор. 5)

Дві українки стали міністрами

ОТАВА. – 4 листопада Конгрес Українців Канади (КУК) привітав Джастина Трудю як 23-го Прем'єр-міністра Канади. Серед 30 міністрів, призначених до Федерального кабінету, вперше в історії Канади дві українки стали міністрами. Христя Фріланд стала Міністром міжнародної торгівлі, а Марі-Анн Мигайчук призначена Міністром працевлаштування, розвитку трудових ресурсів та праці.

„Вперше в історії Канада матиме дві авторитетні й впливові українські жінки на високих економічних посадах, відповідальних за виконання програми уряду щодо економічного розвитку“, – заявив Тарас Залуський, виконавчий директор КУК. – Від початку першої імміграції українців до Канади 125 років тому українсько-канадська спільнота вперше має таке впливове представництво в Федеральному кабінеті“.

Міністер Христя Фріланд (фото зліва) та Міністер Марі-Анн Мигайчук під час записування клятви.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Створено Державне бюро розслідувань

КИЇВ. – 12 листопада Верховна Рада проголосувала за створення Державного бюро розслідувань для виявлення і розслідування злочинів, пов'язаних з діяльністю організованих груп та злочинних організацій; випадків катування та інших злочинів, вчинених працівниками правоохоронних органів; особливо тяжких насильницьких злочинів; військових та інших злочинів. Парламент прийняв законопроект з поправками, озвученими головою Комітету законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Андрієм Кожем'якіном („Батьківщина“), відповідно до яких директора бюро призначає Президент за поданням Прем'єр-міністра після конкурсу, а гранична чисельність бюро становитиме 1,500 працівників. („Укрінформ“)

■ Створено галерею портретів

КИЇВ. – 13 листопада портрети українців Надії Савченко, Олега Сенцова, Олександра Кольченка, Олексія Чирнія, Геннадія Афанасьєва, Миколи Карпюка, Станіслава Клича, Сергія Литвінова, Валентина Вигівського та Юрія Солошенка, незаконно заарештованих та засуджених в Російській Федерації, розміщено біля кімнат для проведення міжнародних переговорів Міністерства закордонних справ (МЗС) України. Цей проект став продовженням співпраці МЗС з громадською правозахисною спілкою „Евромайдан SOS“ з метою привернення уваги міжнародних партнерів до проблем українських політ'язнів в Росії. 27 жовтня в МЗС було встановлено режимський стілець О. Сенцова, який символізує те, що він має сидіти не в російській в'язниці, а на режисерському стільці. (МЗС)

■ Ярош пішов у військо

КИЇВ. – 13 листопада Дмитро Ярош, який 11 листопада заявив про складення повноважень провідника національно-визвольного руху „Правий сектор“, погодився на командування штабом Добровільного українського корпусу і трьома його батальйонами. О. Ярош також зазначив, що не розглядає можливу свою участь у будь-яких інших політичних та громадських організаціях. Він порадив провести запланований раніше всеукраїнський з'їзд „Правого сектора“ наприкінці січня 2016 року та невідкладно створити робочу групу з підготування до нього. („Українська правда“)

■ Розбився гелікоптер

УЖГОРОД. – Двоє українців перебувало на борту гелікоптера, який 11 листопада розбився на сході Словаччини. Близько 4-ої год. ранку прикордонники почули шум двигуна літального апарату, що рухався у напрямку Ужгорода та Вишне-Немецького у Словаччині. Цю інформацію вони передали підрозділам Збройних сил України та колегам зі Словаччини. У результаті пошукових дій на території Словаччини, в 35 кілометрах від кордону, був виявлений гелікоптер Mi-2, який зазнав аварії. Загинули двоє громадян України та четверо вихідців з країн південно-східної Азії, серед них дві жінки. Ймовірно гелікоптер використовували для перевезення незаконних мігрантів. Вертоліт міг летіти на висоті нижче 50 метрів, тому він не був зафіксований військовими. („Українська правда“)

■ Суд визнав бездіяльність президента

КИЇВ. – Колегія Вищого адміністративного суду України 13 листопада визнала протиправною бездіяльність Президента України Петра Порошенка в частині незвільнення з посад 12 з 15 членів Центральної виборчої комісії, семирічний термін повноважень яких сплив у 2014 році. Інші позовні вимоги народного депутата Олега Ляшка суд не задовольнив. Постанова набирає законної сили після закінчення строку для подання заяви про її перегляд Верховним судом, якщо таку скаргу не буде подано. Представник президента в судовому процесі Дмитро Гуцал відмовився відповісти, чи буде це рішення оскаржене президентом у Верховному суді. О. Ляшко заявив журналістам: „Ніколи до сьогодні жоден суд подібного рішення не приймав“. (УНІАН)

З ПОГЛЯДУ ГЕОПОЛІТИКИ

Криза європейської стратегії безпеки

Олександр Ситін

Криза систем запевнення міжнародної безпеки, свідками якої ми є, пов'язана з фундаментальними змінами в системі міжнародних взаємин. Ці зміни стали наслідком краху СРСР і блокової системи біполярного світу, основа поділу якого проходила по лінії капіталізм-соціалізм. Зміни в міжнародних взаєминах і на політичній карті Східної Європи – це лише найбільш зрозуміла причина того, що нинішня система міжнародної безпеки потребує кардинальних реформ і перебудови.

При погляді в історію міжнародних взаємин видно, що в ній змінюють один одного великі періоди універсалізму і національно-державного партикуляризму. Зараз ще одна епоха панування принципів національно-державного і, певним чином культурно-релігійного суверенітету, добігає кінця. Її початок прийнято пов'язувати з Вестфальським миром 1648 року, що ознаменував собою завершення епохи імперсько-католицького універсалізму, яка охопила кілька століть Середньовіччя та раннього Нового часу. Якщо брати за точку відліку „епохи суверенітетів“ Вестфальський мир, то її завершальним акордом слід вважати Гельсінкські угоди 1975 року, що ухвалили і закріпили остаточні принципи поділу світу після Другої світової війни і систему, встановлену Ялтинсько-Потсдамськими договорами. До краху СРСР і докорінних змін політичної карти Європи і всього, як мінімум європейського, світового ладу залишалося півтора десятиліття.

Розуміння ж незворотності змін, що відбуваються в міжнародних взаєминах, приходять тільки зараз. Ще в лютому 2014 року на міжнародній конференції в Берліні, присвяченій співвідношенню проектів європейської та євразійської інтеграцій, моя думка про смерть системи міжнародних взаємин, встановлених після Другої світової війни, не зустріла ні розуміння, ні тим більше схвалення. Через півтора року ця теза стала загальною і заперечень вже не викликає.

Нова конфігурація міжнародних взаємин вимагає і нових систем запевнення безпеки. Міжнародні кризи останніх років чітко засвідчили недостатню ефективність всіх зформованих сьогодні міжнародних регуляторів безпеки. Перш за все це стосується Організації з безпеки і співробітництва в Європі, ООН і НАТО. Світова спільнота зіткнулася з двома видами викликів: це комплекс гуманітарних загроз – проблеми неконтрольованої міграції, голоду, інфекційних захворювань, розповсюдження наркотиків тощо. Інша група ризиків – прямі або потенційні збройні загрози світовій стабільності, світопорядку і міжнародному праву. Головними виступають два вогнища таких загроз – Близький і Середній Схід, мова йде перш за все про Ісламську державу (ІД) і Росію. Я не є сходознавцем чи ісламознавцем, тому мою увагу привертає насамперед російський чинник.

Як ІД, так і Кремлеві властиві жорсткий антиамериканізм і антиглобалізм, а також релігійний фундаменталізм. У випадку ІД він виглядає більш відкритим і агресивним, в умовах Росії він виступає радше засобом внутрішньої духовної мобілізації народу в інтересах правлячого режиму, інструментом націоналістичної, антизахідної, антиглобалістичної пропаганди, спрямованої на духовне закабалення жителів території Російської Федерації. Російська Православна Церква потенційно несе в собі аж ніяк не меншу загрозу, ніж концепції радикального ісламізму. Мені, як людині, яка живе в Москві і спостерігає за процесами, що відбуваються в політичному, інформаційному та духовному житті Росії, це добре видно. Не випадково теракт в Парижі зустрів схвалення православно-фундаменталістської частини російського естеблїшменту, на тлі повної байдужості більшості населення і протокольного співчуття від офіційної російської влади. ІД і РПЦ об'єднує один фундаментальний принцип – це повна зневага індивідуальної людської особистості, прагнення до

її повного підпорядкування диктату „спільного“ – чи то держава з її все більше віддаленими від справжніх людських інтересів цінностями і цілями, чи то релігійна організація, що ставить своєю метою становлення відродження тоталітарного середньовічного халіфату у значно жорсткіших формах, ніж ті, якими характеризувався його історичний попередник.

Зовні Москва виглядає більш цивілізованою і договороспроможною, проте це нікого не повинно вводити в оману. Ідея відродження колишнього міжнародного впливу і „авторитету“ СРСР стосовно сучасної Росії, яку кремлівські політики, ідеологи та експерти бачать альтернативою США і Заходові в полюсі „багатополярного світу“, є нічим іншим, як спробою відродити блокове протистояння Заходу і Сходу європейського континенту. Незважаючи на всю абсурдність цієї тези, Кремль бачить себе на чолі незахідних держав і економік, якими б назвами цей блок не прикривався. Населення, підконтрольне кремлівському режимові, не настільки фанатичне, але державна і церковна пропаганда роблять свою справу, і зараз ніхто не скаже, чим стане населення РФ в перспективі найближчих кількох років.

На відміну від ІД, Кремль має потужний державний, військово-промисловий і ядерний потенціал. За рахунок активної пропагандистської політики, проплачених журналістів і аналітиків у Західних країнах, різних організацій „співвітчизників“ він постійно зміцнює свої інформаційно-ідеологічні позиції, навчившись за останні роки користуватися арсеналом засобів т. зв. „м'якої сили“ (soft power). Офіційні представники РФ входять до складу всіх міжнародних організацій, насамперед ООН та ОБСЄ, де вони активно користуються правом блокувати будь-які неугідні їм рішення, як це сталося з рішенням про створення міжнародного трибуналу з приводу знищення „Боїнгу“. Армія залежних від держави юристів готова обґрунтовувати усі найабсурдніші тези, розроблені російською владою, від заборони і знищення імпортного продовольства до будь-якого порушення норм міжнародного права, від анексії Криму, а раніше відторгнення Абхазії і Південної Осетії від Грузії, до підтримки силами озброєних найманців самопроголошених Донецької і Луганської „народних республік“ і блокування розслідування судового розгляду щодо „Боїнгу“.

Намагатися домовитися з Кремлем з надією, що він дотримуватиметься будь-яких домовленостей і керуватиметься нормами міжнародного права – абсолютно безперспективне заняття. Будь-які домовленості будуть діяти лише доти й настільки, наскільки вони вигідні Москві. На словах відстоюючи суверенітет окремих національних держав, Кремль бачить абсолютну цінність лише у власному суверенітеті, не поважаючи і не визнаючи такого не тільки за країнами постсовєтського простору, але навіть за країнами-членами Європейського Союзу, які, на його думку, поступившись суверенними правами, сліпо виконують волю і вказівки Вашингтону.

З урахуванням усього сказаного, думаю, що відповідь на питання, які саме виклики є реальною небезпекою для світової спільноти, здається очевидною. І тут нікого не повинно обманювати ні те, що війна в Донбасі має „гібридний“ характер, ні те, що окупація Криму сталася під прикриттям „всенародного“ референдуму, ні те, що Росія бере активну участь у діяльності ООН, ОБСЄ та інших міжнародних організацій.

Вето, накладене Росією в ООН на проект створення трибуналу щодо „Боїнгу“, фактично поставило її в розряд міжнародних ізгоїв. Воно знаменує собою глибоку кризу систем міжнародної безпеки і крах всієї післявоєнної системи міжнародних взаємин, підриває легітимні основи цієї системи. Цивілізована міжнародна спільнота стоїть перед необхідністю вироблення нової системи і нових критеріїв безпеки – або без Росії, або проти Росії, принаймні в її теперішньому вигляді.

(Закінчення на стор. 13)

ТОЧКА ЗОРУ

Різні розуміння перемоги

Едвард Лукас

У статті для „The New York Times“ від 23 жовтня мій друг Майкл Макфол, один з провідних американських експертів з питань Росії, розгромив позицію людей, які вбачають у рішучих діях Володимира Путіна в Сирії стратегічну геніяльність. За словами М. Макфола, Москва нині грає в оборонну гру з останніх сил, виходячи з хибного уявлення про функціонування світу й піднімаючи ставки на тлі низки невдалих рішень.

Прорахунків справді безліч. Евразійський Економічний Союз, виплеканий кремлівський проект, котрий замислювався як очолюваний Росією конкурент Європейського Союзу, зайшов у глухий кут. Внутрішня лібералізація та „відлига“ у стосунках з Заходом часів президентства Дмитра Медведева теж давно в минулому. Гірших взаємин з НАТО та ЕС годі уявити. Спроба піддати жару в бунтівні настрої російськомовного населення України зазнала краху, як і військова операція в цій країні, що завела Росію в безвихідь, обтяживши маріонетковими „державами“ на Донбасі.

Членство Росії у Світовій організації торгівлі, що колись вважалося проривом, ніяк не сприяло її інтеграції до світової економіки. Натомість санкції загострюють ізоляцію Москви. 2014 року номінальний Внутрішній валовий продукт Росії перевищив 2 трлн. дол. За оцінками Міжнародного валютного фонду, з огляду на падіння рубля та здешевлення енергоресурсів, а також на наслідки санкцій, 2015 року показник становитиме 1.3 трлн. дол.

Під цим кутом зору російська інтервенція в Сирії засвідчила слабкість, а не силу Кремля.

Росіянам треба було підняти ставки, щоб не допустити поразки свого союзника — режиму Башара аль-Асада. Проте Росія не в змозі повернути йому контроль над об'єднаною Сирією. Ось чому М. Макфол стверджує, що „Путін — майстер короткотривалого тактичного реагування на провали, а от з довготривалою стратегією в нього складається гірше“.

Усе це так, але проблема в тому, що путін-

ський режим має інші прерогативи. Він не прагне зробити Росію замкнутою, стабільною і привабливою країною з сильними інституціями та союзами, а його ставлення до Заходу — це суміш заздрощів, зневаги і страху. Цей режим хоче не уподібнюватися Заходові, а радше поневолити, подолати й принизити його. Отже, мета Кремля: не виграти гру за чинними правилами, а змінити їх так, щоб завжди перемогти.

Умови для цього дуже сприятливі: колишній світовий порядок, у якому Захід на чолі зі США мав найкращі позиції та найбільшу впливовість, зазнає краху. Сполучені Штати видаються втомленими, відстороненими й деморалізованими. Фінансова криза та проблеми єврозони завдали сильного удару по надійності Західного економічного провідництва. Ступор Вашингтону і скромна нерішучість Брюсселю свідчать про те, що наша політична модель також виявилася не дуже успішною. До внутрішньої слабкості Заходу додаються зовнішні загрози: Китай, Іран, „Ісламська держава“ і Росія кидають виклик старому порядку. Підстаркуватий Захід, потерпаючи від матеріальної скрути, видається неспроможним упоратися навіть з однією з цих загроз, годі й казати про всі чотири.

Очевидно, Кремлеві не обов'язково добре керувати Росією відповідно до Західних стандартів: у ньому в'їдливо наголошують, що тих цінностей не дотримуються. Російський режим запроваджує власні правила, згідно з якими слава переважає над процвітанням, національний вибір — над міжнародними домовленостями, а насильство — над миром. Правила, здається, непогано приживаються. Якщо ми не готові протидіяти, нам доведеться до них звикати.

(„Тиждень.іа“, 4 листопада)

Едвард Лукас — британський публіцист, політичний аналітик, кореспондент журналу „The Economist“ у країнах Центральної і Східної Європи.

Наш новий Катинь

Федор Крашенинников

Ця стаття появилась 20 жовтня на інтернет сторінці російської газети „Ведомости“, яка була створена 1999 року газетами „Файненшл Таймс“ і „Вол Стрім Джорнал“ (<http://www.vedomosti.ru/opinion/columns/2015/10/21/613648-nasha-novaya-katin>). Переклад: Лев Іваськів.

Павутиння брехні довкола знищення лету МН17 настільки масштабне, що розмаскування кремлівської версії виявиться катастрофічним для Кремля.

Еволюція сюжету довкруги збитого над Донбасом пасажирського Боїнга чимраз більше нагадує горезвісну катинську справу — не обставини вбивства польських громадян в 1940 році, але впертість кількох поколінь правительства СРСР у запереченні вини советських каральних і політичних органів в масових розстрілах.

Навіть Микита Хрущов, зробивши багато кроків для виявлення злочинів сталінського режиму і відмежування від них, не посмів перевірити офіційну позицію щодо катинського питання — і то не дивно. До того часу брехня про Катинь була настільки тісно вплетена в усю повоєнну советську ідеологію, що відхилення від неї (навіть в деталях) нанесло би могутній удар міжнародному престижеві Радянського Союзу. Вистачить згадати, що СРСР старався встановити свою версію катинського епізоду в остаточних документах нюрнберзького трибуналу!

На жаль, щось подібне діється у ситуації довкола знищення лету МН17. Павутиння брехні довкола цього інциденту вже тепер настільки масштабне, що якенєбудь відхилення від єдиної встановленої правительством Росії версії про повну вину в події української сторони неминуче доведе до ланцюга невідгідних виявлень та обвинувачень.

Советська брехня про Катинь продержалась майже 50 літ. Але чи вдасться сталінська страте-

гія тепер? Чи можливо в ХХІ ст. відсунути неминучу розв'язку так далеко в майбутнє, неухильно настоюючи на своєму в теперішній час? Ледве же.

По-перше, на підтримку советської версії діяла формальна згода потерпілої сторони. Це було забезпечене повоєнним включенням Польщі в советську зону військового й політичного впливу. В ситуації з маляйзійським Боїнгом на мовчання потерпілої сторони розчисляти годі: ні одна з країн, чії громадяни постраждали, не входить в зону російського впливу і ледве чи в ній опиниться.

По-друге, повоєнний престиж і вплив СРСР у світі були настільки важливими, що Західним демократіям приходилося закривати очі на очевидні злочини і відкрити брехню сталінського режиму. Нинішній стан Росії в світі навіть близько не може дорівнятися з позиціями повоєнного СРСР, а тому розчисляти на те, що міжнародна спільнота займе вигідну для правительства Росії позицію, немає ніяких основ. Навіть у намаганнях накинути свою версію подій не проявляється ніякої сталінської неухильності й самовпевненості: за час, який минув після трагедії, було видвигнено кілька версій, ганебно забутих при відступі на нові лінії.

По-третє, в катинській історії на руку советському правительству грав негати́вний образ організаторів першого розслідування розстрілів — гітлерівців. В результаті довгий час призна-

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Відбулася друга тура виборів

КІЇВ. — Згідно з даними Центральної виборчої комісії, у голосуванні 15 листопада брали участь 34 відс. виборців. Найбільша явка була в Тернопільській області, найменша — в Херсонській. Спостерігачі заявляли, що упродовж виборів голосування відбувалось без суттєвих зловживань та порушень виборчого законодавства. На виборах посадика у Києві, згідно з попереднім підрахунком голосів, переміг Віталій Кличко. У Дніпропетровську кандидат від партії „Укроп“ Борис Філатов набрав 53.7 відс. голосів, його суперник з „Опозиційного блоку“ Олександр Вілкул — 46.2 відс. У Запоріжжі переміг самовисуванець, головний інженер „Запоріжсталі“ Володимир Буряк, у Львові — провідник „Самопоміч“ Андрій Садовий. Спостерігачі під час другої тури місцевих виборів зафіксували 245 порушень законодавства, зокрема щодо агітації, роботи дільничних виборчих комісій, з боку виборців — фотографування бюлетенів, спроби винести бюлетені. Факти прямого підкупу були поодинокі і не мали масового характеру. (Бі-Бі-Сі)

Прийняли поправку до Трудового кодексу

КІЇВ. — 12 листопада Верховна Рада прийняла поправку до Трудового кодексу, за якою забороняється будь-яка дискримінація у сфері праці, зокрема порушення принципу рівності прав і можливостей, пряме або непряме обмеження прав працівників залежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, гендерної ідентичності, сексуальної орієнтації, етнічного, соціального та чужоземного походження, віку, стану здоров'я, інвалідності, підозри чи наявності захворювання на ВІЛ/СНІД, сімейного та майнового стану, сімейних обов'язків, місця проживання, членства у професійній спілці чи іншому об'єднанні громадян, участі у страйку, звернення або наміру звернення до суду чи інших органів за захистом своїх прав або надання підтримки іншим працівникам у захисті їхніх прав, за мовними або іншими ознаками, не пов'язаними з характером роботи або умовами її виконання. (Радіо „Свобода“)

Іллічівськ може стати Чорноморськом

ОДЕСА. — 12 листопада в місті-супутнику Одеси Іллічівську відбулися громадські слухання щодо перейменування міста. Дане питання винослось на обговорення в трудових колективах і через інтернет. Більшість голосів отримала назва Чорноморськ. Вислід голосування на громадських слуханнях має рекомендаційний характер і основне рішення повинно прийматися депутатським корпусом на сесії міської ради. А після ухвалення такого рішення його повинна затвердити Верховна Рада на підставі висновку Національного інституту пам'яті. (Сергій Горицьвіт)

Не стало внутрішніх блокпостів

ЛУГАНСЬК. — 16 листопада у Луганській області закрили 12 внутрішніх блокпостів Міністерства внутрішніх справ після вивчення пропозицій від місцевого населення та відповідних нарад з представниками усіх відомств. В останній період вони не носили запобіжного характеру, а лише створювали черги та умови для корупційних дій. („Українська правда“)

Провели з'їзд Народних рад

ГАДЯЧ, Полтавська область. — 7 листопада в Гадячі відбувся Третій з'їзд Народних рад України та Об'єднань державницького спрямування. Делегати підбили підсумок першого етапу підготовки Національних Установчих Зборів України, які плянуються 20 лютого-9 березня 2016 року, одноголосно вирішили розпочати другий етап, а саме завершити формування структури Всеукраїнського Національного Комітету, приступити до обрання делегатів з України та запрошення офіційних гостей з України, української діаспори та світової прогресивної спільноти. Також було прийнято рішення винести проекти Конституції народу України та Концепції української національної ідеї на всенародне обговорення. (Всеукраїнський Національний Комітет)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Україна буде на Євро-2016

МАРИБОР, Словенія. — Збірна України з футболу пробилася на Чемпіонат Європи 2016 року, який відбудеться влітку наступного року у Франції. Після перемоги 14 листопада в перших змаганнях „плей-оф“ відбіркового турніру над Словенією з рахунком 2:0 у Львові, українські футболісти провели змагання у відповідь зі словенцями 17 листопада у Мариборі з рахунком 1:1, здобувши остаточну перемогу вислідом 3-1 та вступ на Євро-2016. Це буде третя участь збірної України на великому турнірі після Чемпіонату світу 2006 року та домашнього Євро-2012. Жеребкування фінальної частини Євро-2016 відбудеться 12 грудня в Парижі. („Інтерфакс-Україна“)

■ Що думають американці?

ВАШІНГТОН. — Американська агенція новин „Асосіейтед Прес“ і відомий німецький інститут дослідів „GfK“ опублікували 26 жовтня висліди опитувань американців щодо релігії. 88 відс. американців вважають себе християнами (з них 31 відс. є євангелістами, 26 відс. – протестантами, а 23 відс. – католиками). У політичних поглядах 44 відс. є поміркованими, 35 відс. є консерватистами, а 18 відс. – лібералами. В політичній приналежності 30 відс. декларують себе демократами, 26 відс. – незалежними, 23 відс. – республіканцями, а 18 відс. відповіло „жоден з них“. 29 жовтня опитування агенції новин „Ен-Бі-Сі“ та газети „Вол Стріт Джорнал“ вказали, що 64 відс. американців думають „що країна є на неправильній дорозі“. У політичних поглядах 46 відс. хочуть, щоб Конгрес був під контролею республіканців, а 45 відс. хочуть демократів. На президентських виборах в 2016 році 44 відс. хочуть бачити республіканця переможцем, а 43 відс. хочуть демократа. („Вашінгтон Таймс“)

■ США схвалили продаж бомб

ВАШІНГТОН. — Американський уряд схвалив прохання Савдійської Арабії закупити модерні бомби для своїх Військово-Повітряних Сил на суму 1.29 млрд. дол. Про це повідомив Державний Департамент США 16 листопада. Конгрес правдоподібно затвердить цю угоду, яка дозволить цьому давньому союзникові США продовжувати бойові дії проти повстанців у Ємені. („Французька Агенція Новин“)

■ США прийматимуть сирійських біженців

ВАШІНГТОН. — Білий Дім не думає змінити своїх намірів прийняти сирійських втікачів, не зважаючи на те, що ісламські терористи вбили 129 осіб і поранили понад 350 в Парижі 13 листопада. Заступник радника Національної безпеки Бен Ровдс заявив 15 листопада, що Адміністрація Президента Барака Обами має детальний план, як стримати „Ісламську державу“ за кордоном і як запобігти проникненню її бойовиків до США, як це сталося у Франції. Провідні члени Конгресу скептично ставляться до цих планів, кажучи, що уряд не має ресурсів і доступу до інформації на Середньому Сході, які дозволили б вишукати терористів серед біженців. Один з терористів в Парижі зумів дістатися до Греції в жовтні, вдаючи з себе сирійського втікача. Це дозволило йому подорожувати по Європі й дістатися до Франції. Тепер сотні тисяч втікачів заливають Європу. Б. Ровдс підтвердив, що Б. Обама дотримає свою обіцянку прийняти 10 тис. біженців у 2016 році, а можливо ще більше в 2017 році. („Вашінгтон Таймс“)

■ Опозиціонери виграли вибори

ЗАГРЕБ. — У перших парламентських виборах, відколи Хорватія увійшла до Європейського Союзу в 2013 році, консервативна опозиція здобула перемогу над правлячою центрально-лівою коаліцією. Консерватисти, під проводом колишнього шефа розвідки Томіслава Карамарки, здобули 61 місце у 151-членному парламенті. Соціал-демократи під проводом Прем'єра Зорана Міляновича отримали 53 місця. Тому що жодна партія не отримала абсолютної більшості на виборах 8 листопада, новий уряд буде формуватися в коаліції з меншими партіями. („Асосіейтед Прес“)

З ВОЄННОГО ЩОДЕННИКА

Що я вивчив завдяки тибетським і українським борцям за свободу

Нолан Петерсон

Майже за два місяці до того, як загинути від міномета, 19-річний український вояк Данило Касяненко курив сигарети зі мною в окопі на сході України.

У цей спекотний полудень червня, з випадковими снайперськими пострілами впритул і артилерійними пострілами навколо, які створювали фоновий шум, наша розмова торкнулася багатьох тем, більшість з яких не для друку. Однак, окрім цього ми говорили також і про свободу, і Касяненко пояснив мені, чому він пішов добровольцем на війну.

„Ми боремося за наш дім і нашу землю, – сказав мені Данило, коли ми втягнули в груди дим від червоних „Мальборо“. – Україна вільна держава. І коли Росія вторглася на її територію, в мене не було іншого вибору. Я мав боротися“.

Чотири місяці по тому 77-річний Джампа Чоеджор запропонував мені чашку масали у своєму будинку в тибетському селищі для біженців Джампалінг, що розташоване за межами Покхара, Непал. Я був все ще знервований від їзди на мотоциклі, яким я добирався з Покхала. Спуск був довжиною в годину, коли доводилося ухилитися від корів та перенавантажених автобусів, що є звичним хаосом для всіх непальських сільських доріг.

Коли ми сиділи з ногами на шкіряних ковдрах, попиваючи наш чай, Чоеджор, який у минулому був буддистським монахом, розповів мені, чому він відмовився від свого чернечого постригу у 1959 році – задля того, аби приєднатися до тибетської партизанської армії і боротися проти комуністичного Китаю.

„Коли прийшли китайці, вони ґвалтували жінок, вони знущалися, вони вбивали, – сказав Чоеджор. – Там не було ані свободи, ані релігії. Після стількох жорстоких дій, не було жодної можливості і надалі мовчати. Ми мали боротися. Ми не могли більше так жити далі“.

Чоеджор боровся у тибетському опорі до 1974 року, коли непальські військові вистежили і ліквідували повстанців у віддаленому регіоні Мустанг на кордоні Тибету та Непалу. Зараз Чоеджор живе у бідності. Його цивільне майно складається з кількох поношених одягів та колекції старих фотографій Далай-лами у рамках.

„У Мустангу було нелегко під час повстання, – сказав він. – Але не було іншого вибору. Китайці вбили так багато людей і наробили стільки зла, що ми мали дати відсіч“.

Червона нитка, що поєднує дві війни

Я провів рік, роблячи репортажі з війни в Україні, і останній місяць спілкуючись з борцями за свободу у Тибеті. Здавалося б, ці війни аж ніяк не пов'язані одна з одною, окрім загальних тем, зокрема і цієї: у відповідь на вторгнення на територію своєї батьківщини багато простих тибетців та українців добровільно взяли до рук зброю і пішли давати відсіч загарбникам.

„Ми боремося за свободу проти Росії, тому що вона хоче і надалі тримати нас під своєю контролею, – сказав мені в окопі за межами лінії фронту міста Широкіно 21-річний доброволець української Національної ґвардії, який отримав псевдонім „Грізло“. Трохи поодаль тріщав кулемет. „Ми вільна країна, і тут — Україна, а не якась земля Російської Федерації“, сказав мені „Грізло“.

„Я бачив, що Китай робив у Тибеті, і це доводило мене до божевілля, я мусив боротися“, – розповідає 82-річний Келсан Церінг, колишній буддистський монах, який боровся у тибетському опорі з 1955 по 1974 рік.

Ми говорили за кухонним столом у його будинку у селищі для біженців Джампалінг. Мерехтіння флюоресцентної лампи заповнювало кімнату. На стіні висів портрет Далай-лами, загорнутий у білий шарф. Дружина Церінга сиділа на підлозі, склавши ноги, обертаючи молитвенне колесо та повторюючи мантру.

„Я й досі дуже злий, – каже Церінг. – Але вже не в тому стані, аби боротися, я занадто старий. Відповідальність щодо захисту нашої зем-

лі лежить на молодому поколінні. Якщо я бачу, як молоді тибетці воюють один з одним, я кажу їм, що справжній ворог знаходиться з протилежної сторони гір. Тож якщо ви справді такі хороші, то боріться з Китаєм“.

Після інтервенції Китаю армія спротиву Тибету, яка називалась „Чуші Гандрук“ почала запеклу підпільну війну проти армії Китаю. З тренуванням та підтримкою американців бійці тибетського опору — здебільшого монахи — боролися протягом десятиліть, і врешті решт змушені були скласти зброю у 1974 році за розпорядженням Далай-лами.

Наземні кампанії опору зформувались в Україні після незаконного захоплення Росією Криму і її вторгнення на Донбас навесні 2014 року (через присутність російських військ і озброєння на території України, слово „вторгнення“ є абсолютно доцільним).

У той час, як Україна і Тибет зникають з перших сторінок преси, ці поля бою Холодної війни залишаються сучасними вогнищами

Українські цивільні батальйони добровольців зіграли ключову роль у тому, щоб зупинити просування спільних російсько-сепаратистських сил, що на початку дуже здивувало українську армію, просякнуту корупцією. Цивільні вояки, серед яких були як чоловіки, так і жінки, озброєні спочатку лише автоматами, переломили хід війни в Україні.

Агресори в цих двох конфліктах, Китай і Росія, виправдовували свою інтервенцію параноїдальними вигадками про „визволення“ країн, до яких вторглися, від імперіялістичного впливу Заходу.

Реальність, проте, малює зовсім іншу картину, на відміну від тої, що її придумує Пекін чи Москва.

Австрійський альпініст Генріх Гайрер каже, що було п'ять представників Заходу у всьому Тибеті, коли Китай вторгся у 1950 році (незважаючи на 1.2 млн. тибетців, які загинули під час вторгнення Китаю та окупації, Китай, як і раніше, називає це „мирним звільненням“).

І звісно, революцію на Майдані у 2014 році в Україні не підтримувала Америка, аби влаштувати неонацистський переворот, як це говорилося у Кремлі. Це була реакція самих українців з усіх прошарків суспільства проти корупції та зловживань проросійського режиму Віктора Януковича.

У той час як Україна і Тибет зникають з перших сторінок преси, ці поля бою Холодної війни залишаються сучасними вогнищами. Після 65 років років з моменту „визволення“ Тибету Комуністична партія Китаю боїться повстання у Тибетському автономному районі, яке може викликати більш широкі антиурядові протести, можливо, навіть революцію. Отже, Китай перетворив Тибет у жахливе ґестапо для тибетців, які живуть там.

Ставлення Китаю до Далай-лами є показовим. У 2008 році Чжан Цинлі, голова Комуністичної партії Тибетського автономного району, назвав Далай-ламу „вовком в одязі ченця, дияволом з людським обличчям, звіром у серці“.

Після прозахідної революції в Україні у 2014 році Росія захопила Крим і вторглася на Донбас для того, щоб, як кажуть багато аналітиків і політиків, відновили владу у своїй „зоні впливу“, тобто, у колишньому СРСР.

Вороги Америки часів Холодної війни знову стали сучасною військовою загрозою, мир у світі все більше балансує на грані катастрофи. Беручи участь у сирійській війні, Росія поставила своїх солдатів і бойові літаки у небезпечній близькості до американських сил у регіоні. І як реакція на війну Росії в Україні, військові літаки США і наземні сили були переміщені далі на схід в Європі, щоб заспокоїти схвильованих союзників по НАТО і стримувати подальшу російську агресію.

(„Газета по-українськи“, 6 листопада, переклад з англійської мови: Gazeta.ua. Повну версію статті автора можна прочитати на вебсторінці „The Daily Signal“)

Нолан Петерсон – американський військовий журналіст, кореспондент „The Daily Signal“.

ТОЧКА ЗОРУ

Не можна віддавати схід України регіоналам

Віктор Небоженко

За харківський провал місцевих виборів відповідальність повністю лежить на голові Президентської Адміністрації Борисові Ложкінові, якого підозріло легко переграв Геннадій Кернес.

Сподіваємося, що сам Президент Петро Порошенко нічого не знає про цю змову харківських регіоналів і Б. Ложкіна.

В основі харківської таємної змови між владою та регіоналами лежить концепція „антиукраїнської стабільності“ східної України. В рамках цієї концепції Адміністрація Президента П. Порошенка свідомо здала, без бою, владу в усіх великих містах східної України – від Дніпра і Харкова до Одеси та Маріуполя – колишнім регіоналам. В обмін на обіцянку регіоналів не оскаржувати владу в Києві і підтримувати порядок в цих містах.

Ще невідомо, що це – нова помилка наших політиків, чиновників-бізнесменів з Президентської Адміністрації чи політичний злочин. Так само 19 років тому Президент Леонід Кучма фактично передав всю повноту влади в Донбасі донецьким вугільним баронам і місцевій мафії взаємін на обіцянку, що вони не будуть претендувати на центральну владу в Києві і утримуватимуть шахтарів від невдоволення і бунтів. Ця історія закінчилася страшним для всієї України походом „донецьких“ у владу, захопленням вищих посад у країні, першим і другим Майданами. Зрештою – кривавим сепаратистським бунтом в Донбасі та Луганську і жакливою війною з Росією.

І зараз стратегія Президента України – добитися стабільності в східній Україні „за будь-яку ціну“ дуже небезпечна і безперспективна. На це вже вказує невдалий мінський миротворчий процес і спроби зламати Конституцію України на вимоги Кремля.

Таємний союз влади з регіоналами і прихованими сепаратистами, ворогами європейського шляху України не принесе соціально-політичної стабільності східній Україні. Навпаки, відкриє перед

Кремлем і Лугадоном нові перспективи боротьби проти нашої країни. Дозволяючи регіоналам, через вибори, легітимізувати свою владу під час російсько-української війни та повоєнної України, ми стаємо на вкрай небезпечний, північно-ірландський шлях розвитку сепаратистського конфлікту.

Тоді сепаратисти матимуть свої легальні політичні організації, вкорінені в місцеві органи влади, засоби масової інформації, і навіть депутатів у парламенті. Одночасно вони будуть опиратися на терористичну підпільну організацію, що складається з бойовиків-сепаратистів, типу північно-ірландської „ІРА“. Після таких непростих політичних ходів Адміністрації Президента України нас чекає перетворення Донецька та Харкова на один великий Белфаст – столицю Північної Ірландії. Замість колишніх Партії Регіонів, Комуністичної партії, Опозиційного блоку швидко з'явиться єдина проросійська легальна організація типу „Шинн Фейн“, як у Північній Ірландії. А місцеві олігархи будуть фінансувати і підпільні організації (ІРА), і легальні сепаратистські сили (Шинн Фейн), яким ми самі вручили владу через вибори.

Таким чином, Україна сама стає під удар нового агресивного плану Кремля, мета якого влаштувати перетворення східної України на Північну Ірландію ХХІ ст. на околиці Європи.

Залишається тільки сподіватися, що Президент П. Порошенко швидко зрозуміє цю політичну помилку і змусить свого вірного Генпрокурора Віктора Шокіна виконати свої прокурорські обов'язки щодо результатів місцевих виборів у цих містах. А нинішній Центровиборчком у повному складі, на чолі з сумнозвісним Михайлом Охендовським, добровільно подасться у відставку.

(Львівський культурологічний журнал „І“)

Віктор Небоженко – директор Соціологічної служби „Український барометр“, Київ.

США передали...

(Закінчення зі стор. 1)

Американські військові навчать українських колег орудувати радарми. Це обладнання було доставлене у дуже стислі терміни – менш ніж за два місяці після того, як Президент Барак Обама наділив Державного секретаря повноваженнями скласти список речей і послуг оборонного призначення вартістю до 20 млн. дол. та несмертельних товарів і послуг на 1.5 млн. дол. для передання Україні.

Рухомі станції радіолокації контрбатареїної боротьби виробництва компаній „Northrop Grumman“ і „ThalesRaytheonSystems“ призначені

на для виявлення та відстеження пострілів артилерії та ракетних пусків і забезпечення контрбатареїного вогню. Радари причіпні, буксируються позашляховиками, можуть підтримувати власну артилерію для більш точного наведення при контрбатареїній боротьбі або просто для коригування вогню. Можлива робота з 10 видами зброї одночасно. Максимальна дальність – 24 кілометри проти ракет і 18 кілометрів проти гармат. Одночасно система відстежує до 99 цілей.

Надання цих систем доводить загальний розмір американської безпекової допомоги, призначеної для України у відповідь на кризу з 2014 року до понад 265 млн. дол.

(Посольство США в Україні)

Наш новий Катинь

(Закінчення зі стор. 3)

ння вини советської влади в катинських вбивствах автоматично прирівнювалося до нацизму. Але в ситуації з маляйзійським Боїнгом і це не вдається: те, що зусиллями пропаганди образ нинішнього правительства України в очах частини російської публіки ніяк не кращий від гітлерівського, зовсім не робить Україну символом світового зла для третіх сторін, котрі якраз ведуть розслідування.

В легалізації офіційної брехні довкруги Катиня взяли участь багато більше помітні фігури, чим напіванонімні „свідки українського бойового літака“, – письменник Алексей Толстой, хірург

Николай Бурденко, Митрополит Російської Православної Церкви Николай (Ярушевич). Але намагання пропагандистів і привабливої публіки в кінцевому рахунку виявились не просто марними, але й фатальними для самої советської влади.

Коли в кінці 1980-их років советський режим ослаб і був змушений піти на реформи, розкрита правда зіграла ключеву роль в стрімкому моральному банкрутстві й політичному краху Комуністичної Партії та СРСР. Між іншим тоді прийшлося публічно признати повну вину СРСР і в убивствах в Катині, і в слідуючих намаганнях скрити свою вину, фабрикуючи докази й свідків.

Федор Крашенинников – президент Інституту розвитку і модернізації суспільної комунікації в Єкатеринбурзі, Росія.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Росія визнає причину знищення літака

МОСКВА. — 17 листопада Росія вперше визнала, що бомба на борту була причиною знищення російського літака над Єгиптом 31 жовтня, внаслідок чого загинуло всі 224 осіб на літаку. Росія оголосила нагороду в сумі 50 млн. дол. за інформації про змовників. Росія також заявила, що вона координує свої бойові дії в Сирії з Францією, яка гостро посилює бомбардування „Іслямської держави“ (ISIS) після того, як ця організація взяла на себе відповідальність за смертельні атаки в Парижі 13 листопада. Кремль також повідомив, що президенти Франції та Росії провели телефонічну розмову і що Франсуа Оланд відвідає Володимира Путіна 26 листопада в Москві. На вершинній зустрічі країн „G-20“ в Туреччині Президент США Барак Обама зустрівся 15 листопада з В. Путіним, щоб обговорити можливість військової співпраці обох країн проти ISIS. Аналітики вважають, що В. Путін хоче використати цю трагедію, щоб відновити зв'язки з Заходом, які були підірвані після його агресії в Україні. Не зважаючи на збільшене бомбардування позицій ISIS, сирійські повстанці й жителі місцевостей, де немає цієї бойової групи, стверджують, що російські війська також беруть їх на приціл, тому що Москва підтримує президента країни. („Нью-Йорк Таймс“)

■ Учасники півмаратону довго бігли

БАНГКОК, Тайланд. — Учасники змагань-півмаратонів 15 листопада мали несподіванку: їхній півмаратон в столиці країни був довшим, ніж приписаних 13 миль. Через неправильні інструкції змагунам, вони пробігли майже 17 миль. Асоціація бігунів Тайланду вибачилася за цю „технічну помилку“ й обіцяла, що вона не повториться. (Bi-Bi-Ci)

■ Продовжується погоня за терористами

СЕН-ДЕНІ, Франція. — Французька поліція продовжує погоню за терористами, котрі перевели смертельні атаки в Парижі 13 листопада. У Сен-Дені, на передмісті Парижу, 18 листопада відбулася перестрілка й вибухи, коли поліція оточила квартиру, де мав би ховатися головний змовник теракту. Загинув один терорист і одна незнайома особа, а сімох терористів було заарештовано, але неясна доля розшукуваного 27-річного Абделгаміда Абауда, члена „Іслямської держави“ в Бельгії. Рейд відбувся за одну миль від футбольного стадіону, біля якого троє терористів розірвали себе бомбами 13 листопада. Під час того теракту загинуло сім терористів, інших поліція розшукує в Європі, особливо одного, який втік до Бельгії. Іншого терориста, Салага Абделсмана, французька поліція ненавмисно перепустила через кордон до Бельгії 16 листопада. У Гановері, Німеччина, 17 листопада відкликано футбольні змагання між Францією та Голландією через поважну загрозу тероризму. („Асоційтед Прес“)

■ Директор ЦРУ виступає за співпрацю

ВАШІНГТОН. — Директор Центрального розвідувального управління (ЦРУ) Джан Бренан твердо має намір підтримувати діалог між розвідувальними спільнотами США і Росії і хоче, щоб відносини між двома країнами „розширилися“ для запобігання терактів у майбутньому. Він заявив про це, виступаючи в Центрі стратегічних і міжнародних досліджень за кілька годин до того, як Адміністрація Президента Барака Обами оголосила про нові правила, що спрощують обмін розвідувальними даними з Францією у зв'язку з терактами в Парижі 13 листопада. Глава ЦРУ повідомив, що його діалог з „російським колегою“ тривав протягом останнього року, в тому числі після того, як російська армія почала операції в Сирії. Цей діалог, головним чином, стосувався потоків потенційних терористів з територій, підконтрольних „Іслямській державі“, сказав він. „Незалежно від наших розбіжностей з приводу політики щодо Сирії, я маю намір докласти всіх зусиль для роботи зі спецслужбами інших країн заради запобігання терористичним атакам“, – сказав Дж. Бренан. („Голос Америки“)

Передплатуйте і читайте „Свободу“

- Понад 120 років на службі діяспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

Свято і святість рідної мови

Окрім великих загальнохристиянських свят, Україна відзначає ще багато так званих професійних і пам'ятних днів, так що практично жоден місяць не обходиться без щонайменше 10 позначених певним символом днів. Є серед них і День української писемності та мови. Цього року він припав на 9 листопада і мав чудовий практичний вияв: Українське радіо запропонувало країні, тобто усім охочим, Всеукраїнський радіодиктант – щоб добровільно перевірити рівень володіння українською літературною мовою і рівень грамотності. У столичному Університеті ім Т. Г. Шевченка диктант писали відомі політики, урядовці, громадські активісти.

Все це добре, крім одного: українська мова в Україні має бути не одноденним, а щоденним святом – святом постійного живого спілкування нею в родині, на місцях праці, в шкільних і студентських аудиторіях, на вулиці і в діяльності влади з народом. Якщо це не так, то День української писемності та мови поступається, наприклад, Дневні кішки, бо який нормальний господар годує свою кішку не щодня, а раз тільки в році? Якщо справа не йде до розуміння виняткового значення рідної мови в державному, загальносуспільному і приватному бутті українців, то в такому разі найпишніші привітання Президента чи Прем'єр-міністра, чи Голови Верховної Ради з цим Днем не варті ламаного гроша.

А справа не йде. Швидше навпаки. Попри те, що є недвозначне роз'яснення Конституційного суду: посадовці усіх рівнів державної влади зобов'язані послугуватися державною мовою. На жаль, українці занадто толерантні до своїх російськомовних чиновників. А прикладом для усього громадянського суспільства має бути мужній вчинок викладача Львівського Національного університету ім. Івана Франка Святослава Літинського, який через суд зобов'язав Міністра внутрішніх справ Арсена Авакова перекласти свій російськомовний виступ державною українською мовою.

Принагідна підозра: якщо вперто російськомовний А. Аваков є креатурою і правою рукою Прем'єр-міністра Арсенія Яценюка, то яку ж позицію щодо державної мови займає сам прем'єр? А таку, що це одне може бути достатньою підставою для його вигнання з уряду: пів року на прем'єрському столі лежить без руху Резолюція Міжнародного форуму на підтримку української мови з вимогою до влади України створити навчально-екзаменаційну систему „Український мовний диплом“.

Може, це випадковість, зумовлена перевантаженістю прем'єра в ділянці реформ? Промовчимо про реформи, аби не викликати вовка з лісу. Рідна мова – над усіма реформами, бо прямо пов'язана з найглибшим сенсом існування незалежної української держави. Ще раніше А. Яценюк відклав у довгу шухляду подане ще 15 серпня 2014 року депутатське звернення „Щодо відсутності державної програми всебічного розвитку і функціонування української мови та фактичного ігнорування урядом статті 10 Конституції України“. Щось гіршого: А. Яценюк ліквідував навіть робочу групу, створену прем'єром-регіоналом Миколою Азаровом для випрацювання такої програми.

Про А. Яценюка – це ми так, до слова. Вся українська влада байдужа до долі української мови, отже – й до долі України. Чи не тому, що вся ціна незалежності України для них полягає лише в тому, що вони нею керують?

ІСТОРІЯ

Козова має славних уродженців

Олександр Панченко

У селищі Козова, розташованому на берегах річки Коропець, недалеко від Тернополя, народилися педагог і діяч культури Фелікс Баран, громадський діяч Володимир Бемко, співак Антон Крушельницький, акторка Ольга Моленцька, заслужений діяч мистецтв Володимир Пекар та багато інших.

У 1930-1940-их роках в цьому селищі діяла розгалужена підпільна мережа ОУН, найактивнішими у якій були Володимир Герета – заступник керівника Крайової езекутиви ОУН, і Лев Зацний – член Української Військової Організації та ОУН від 1929 року, член окружного проводу ОУН Бережанщини, заступник організаційного референта Крайової Езекутиви ОУН, учасник лютевих нарад 1940 року у Кракові, на яких створено Револьційний Провід ОУН під керівництвом Степана Бандери.

У передвоєнний період у Козові були заарештовані причетні до ОУН Антін та Іван Грам'яки, ряд інших діячів, які загинули в катівнях НКВД.

У Козові народився також щирий та жертвний український патріот Ярослав Колодій з Дженкінтавну, Пенсильванія, якому 7 листопада цього року виповнилося 90 років. Я. Колодій – активний дописувач до різних видань з питань українського визвольного руху та складної минувшини. У його статтях знаходять відображення всі перипетії новітньої історії України, серед них – трагічні сторінки Другої світової війни й нелегке повоєнне еміграційне життя.

До ОУН Я. Колодій вступив юнаком при кінці 1941 року. З Козови та околиць на примусові роботи до Німеччини було вивезено 778 місцевих юнаків та дівчат. 19-річний Я. Колодій навесні 1944 року був також зловлений німецькою поліцією і під конвоем висланий на копання окопів у прифронтовій зоні поблизу Тернополя. Після втечі з примусової праці він серед інших своїх ровесників-козівчан зголосився до Дивізії „Галичина“, з якою пройшов воєнну хуртовину включно з полоном в Італії та Англії.

Після звільнення з полону Я. Колодій був активним членом у громадських і комбатантських організаціях. Від 1954 року він увійшов до складу Теренової Езекутиви ОУН за кордоном у Великій Британії, а з переїздом до США

Ярослав Колодій в молоді роки.

вступив до Середовища Української Головної Визвольної Ради і на доручення Політичної Ради Закордонних Частин ОУН разом з іншими активістами був одним з засновників мережі однодумців ОУН за кордоном на американському континенті. Впродовж 12 років Я. Колодія обирали членом Крайової управи Братства Дивізійників у США, заступником голови Суспільної служби комбатантів в Америці.

Коли ж на початку 1990-их років небайдужі мешканці Козови започаткували збір коштів на пам'ятник Тарасові Шевченкові, то Я. Колодій пожертвував на цю благодійну ціль чи не найбільшу суму, яка за курсом 1993 року складала близько 290 тис. карбованців. У своєму дописі з нагоди річниці встановлення у Козові пам'ятника Кобзареві громадська діячка Ядвіга Федик зазначала: „Настала неділя 23 травня 1993 року – день відкриття пам'ятника. Право зняти покривало з монумента надали голові Товариства української мови Дмитру Федіку і тим, хто ще 1989 року разом з ним домагалися дозволу: Валентині Ждан, Григорію Сім'ї і Зеновію Гнатейку“.

В одному з своїх дописів з нагоди 100-річчя Українських Січових Стрільців Я. Колодій писав: „На творчих ідейних прикладах УСС виростало й гартувалося нове покоління, бойовики ОУН, УПА і воїни Дивізії „Галичина“, які своєю кров'ю густо окроплювали шлях боротьби української нації. Їхніх могилок українські дівчата не квітчали червоною калиною, не ставили на них хрести і не співали їм „Вічну пам'ять“. Але вічно залишилися всі відомі і безіменні“.

(Закінчення на стор. 17)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

Шкільна Рада при УККА

повідомляє, що можна замовити

Правописний Словник

Григорія Голоскевича

з 1928 року (10-те видання, Нью-Йорк 2014)

Це є Харківський правопис, який служить як правдивий словник дотепер.

Ціна \$22.00 плюс \$5.00 за пересилку.

Замовлення просимо слати до:

Ukrainian Council UCCA
PO Box 391, Cooper Station
New York, NY 10276
Тел. 212-477-1200

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Допоможемо протезами пораненим воякам

При Злученому Українському Американському Допомоговому Комітеті (ЗУАДК) в порозумінні з д-ром Володимиром і Оксаною Бакумами було відкрито фонд на протезування потребуючих українських воїнів.

З цього приводу директор Дитячої міської клініки у Львові д-р Леся Гладун написала з подякою за пожертву: „Багато чоловіків повернулися з війни каліками, без рук, ніг, очей. Їхні родини страждають, багатьом доводиться принизливо поневиритися по різних установах, щоб отримати допомогу. Їхні діти лікуються в нашому шпиталі й отримують безкоштовне лікування.

До мене звернувся мій колишній пацієнт, який повернувся з війни без ноги. Йому 27 років, пішов на війну добровольцем. Банк забрав його квартиру за кредитні борги і його прийняла його хресна мама і тепер

вони збирають гроші на протезування. Коли я дала йому 300 дол. на протезу, він заплакав.

Сподіваюся, що він знайде потрібні гроші для протези, дякуючи добрим людям з-за океану”.

Закликаємо всіх небайдужих долучитися до шляхетного прикладу подружжя Бакумів, які внесли 5,000 дол. на підтримку цієї благородної справи. Ваші пожертви просимо висилати на адресу: UUARTC, 1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111, або електронною поштою www.uuarc.org із зазначенням на чеках „prosthetics” – 7333.0065 (всі пожертви можна відтягати від податку). За додатковими інформаціями чи порадами просимо звертатися на повищу адресу, або телефоном 215-728-1630.

ЗУАДК
Філадельфія

Пісня Гарібальді – для українців

Про Джузеппе Гарібальді, найвідомішого керівника повстанців у Італії середини XIX ст., найчастіше розповідають про те, як гарібальдійці у ніч на 5 травня 1860 року захопили два кораблі у генуезькому порті, а потім з 1,200 добровольцями рушили до Сицилії. Цей загін потім назвали „Славетною тисячею”. Саме він розпочав звільнення Сицилії від завойовників та об'єднання Італії. Цьому історичному епізодові була присвячена патріотична пісня „La samisia rossa”, яку написали того ж 1860 року.

Народному рухові передував період повстанців – так званих „карбонаріїв” (вугільників). Поширилася поезія з її громадянськими мотивами, зокрема революційні пісні „Гімн Гарібальді” та популярна народна пісня гарібальдійців „Bella, ciao” (італійською – „Красуне, прощай!”).

Наприкінці XX ст. цю пісню почали співати зі словами, які поширилися у 1944 році у середовищі італійських партизанів, що боролися з фашизмом, а потім пісню підхопили кубинські і болівійські повстанці та революційні партизани під керівництвом Ернесто (Че) Гевари (1928-1967), з іменем якого зазвичай пов'язують популярність його улюбленої пісні (щорядковий переклад українською мовою – мій):

*Прощавай, красуне!
Сумувати не варто.
O, bella, ciao! Ciao! Ciao!
Я вдосвіта піду з загоном
Гарібальдійських партизанів...
Нам буде важко, я це знаю.
O, bella, ciao! Ciao! Ciao!
Ми за свободу рідного краю
Будемо битись до кінця!*

Як бачимо, морально-етичний особистий аспект у пісні змінився на загальний воєнно-патріотичний, що спонукало поширення популярності пісні у різних частинах світу. В інтернеті можна послухати виконання цієї пісні аж на дев'яти мовах: італійській, еспанській, данській, німецькій, арабській, турецькій, англій-

ській і навіть японській та китайській. Серед них немає лише російської та української. Щодо російської мови усе зрозуміло – у Росії опозицію до кореня знищено разом з свободою слова та демократією, тож протестів немає і не може бути, а от українська мова... про це надалі й поговоримо.

Усе ж російська співачка Тетяна Гріг прославляла сепаратистів, що вже майже два роки з активною участю регулярних російських військ воюють проти української держави у Донбасі. Слова гарібальдійської пісні нагло перероблені, і ми вже чуємо про донецько-луганських „південно-східних партизанів” (переклад з російської мови – мій):

*І вранці я піду з загоном
Південно-східних партизан.
Нас чекають фашисти –
Повсюди засідки в лісах.
Там будуть з нами воювати
Друзі Росії з різних країн.*

Як патріот України, я образився до глибини душі й на противагу ідеологічній експансії Росії написав свій текст для наших вояків:

*Давай по чарці!
Прощатись треба –
У батальйоні хлопці чекають нас.
Ми за свободу рідного краю
Ідемо битись на Донбас!
Авжеж співають у всьому світі
„О, бела чао, бела чав-чав-чав!”,
Всім партизанам – наші привіти
У боротьбі за гідність прав!
Донецьк з Луганськом,*

*Слов'янськ і Піски
Сепаратистам не віддамо!
Щоб не хитрили отам у Мінську.
До перемоги ми прийдемо!
Ідемо хоробро, ідемо невпинно.
„Укроп” – то битва і наш протест...
За рідну землю, за Україну!
Наш прапор гідний – то воля й честь!
Руку – на серце...*

*Прощатись треба –
Друзі-„укропи” чекають нас.
Ми за свободу рідного краю
Ідемо битись на Донбас!*

Володимир Єфимов,
Дніпропетровськ

Хочеться миру і спокою

Пише до вас Микола Хуторний з села Іванівки Волноваського району. Це на Донбасі. Що у нас тепер робиться, знає увесь світ, такого страху люди не знали і за нацистів. Таке зло між людьми, ненависть, хай Бог милує. Можна багато про це говорити, та ви, мабуть, і самі усе знаєте, а нам воно просто остогидло. Хочеться миру і спокою, щоб люди жили дружно.

У нас багато людей таких, які за Україну, але є й такі, які за Росію. І все це через те, що у нас практично немає інформації з України. Все тільки з Росії. А вона бреше. Багато хто

вже перестав слухати і дивитися на них, але є ще й ті, які слухають. Слава Богу, що у нас ще є радіо і можна його слухати. Я з задоволенням завжди слухаю християнські передачі. Хотілося б, щоб вони частіше виходили в етер, а то все одна політика. А вони тільки брешуть, ми їм не віримо. Нікому. Треба розповідати про хороше, а вони усе тільки про погане. Нам і так тут живеться погано, а вони добавляють.

Микола Хуторний,
Іванівка, Донецька область.

Човен вирушить в океани

Товариство „Просвіта” ім. Тараса Шевченка запрошує до співпраці у здійсненні унікального проекту „Чайка миру”, спрямованого на збереження національно-культурної спадщини Запоріжжя й острова Хортиця. На 1 серпня 2016 року заплановано початок першого у світі трансконтинентального переходу на одиночному гребному човні через Індійський та Тихий океани, щоб подолати за 360 днів відстань близько 19 тис. кілометрів за маршрутом: Запоріжжя-Одеса-Брісбен-Сідней (Австралія).

Організатори перед початком, разом з човном, відвідають всі обласні центри та понад 200 міст та сіл України, а під час самого переходу у всіх 20 країнах проведуть зустрічі для обговорення питань створення міжнародного Центру утвердження етнічної самоідентичності наро-

дів світу.

Формується команда підтримки, яка діятиме в Україні і в усіх країнах за маршрутом човна.

Просимо сприяти здійсненню проекту „Чайка миру”, в тому числі й зробивши відповідні інвестиції в ім'я України.

Проект здійснюється з підтримкою Міністерства культури України, Товариства „Просвіта” ім. Т. Шевченка та Міжнародного товариства океанських веслувальників.

За докладнішою інформацією можна звертатися за тел.: 380-98-436-2363; електронною поштою: prosvita-zp@ukr.net або на www.facebook.com/sajka.miru. Адреса: Олег Ткаченко, Запоріжжя-5, а/с 669, 69005 Ukraine.

Олег Ткаченко,
Запоріжжя

Діти чекають на св. Миколая

Через газету „Свобода”, яку нам завжди висилає щира приятелька Мирослава Гил з Сінамінсону, Нью-Джерсі, хочемо звернутися до всіх чуйних людей за допомогою. М. Гил з чоловіком Джаном раніше вже відвідували нас, привозили гарні подарунки для наших вихованців. Ми їм дуже вдячні і разом з дітьми молимося за них.

Наша громадська організація „Усмішка дитини” опікується в Бережанах дітьми з особливими потребами, які є розумово та фізично хворими. Завжди радіємо, коли можемо чогось доброго навчити їх, полегшити їхній побут, зігріти сирітські серця нашою увагою і любов'ю. Ці діти такі щирі, привітні, чесні, а їхні чисті, ангельські серденька випромінюють добро, любов, радість життя.

Наші вихованці, два брати Ігор та Богданко, зовсім не можуть говорити, вони майже нічого не розуміють, є з важкими розумовими вадами. Семирічний сирота Сергійко залишився без мами, коли він був ще зовсім маленьким.

Ми хочемо звернутися до чуйних, добрих людей: якщо зможете, вишліть, будь ласка, невеличку допомогу, щоб ми змогли потішити наших вихованців на свято Миколая і на Різдво Христове.

Наша адреса: „Усмішка дитини”, вулиця Раївська, 12, Бережани, Тернопільська область, 47501 Ukraine. Тел.: 380-98-65-28295.

Михайло Михайлинин,
голова організації
„Усмішка дитини”,
Бережани, Тернопільська область

Діти з особливими потребами у Бережанах.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Академіка Леоніда Рудницького вітали з 80-літтям

ФАКС-ЧЕЙС, Пенсильванія. – 31 жовтня українська громада вшанувала академіка Леоніда Рудницького з нагоди його 80-ліття. Святковий вечір відбувся в Центрі духовності Сестер Василіянок. Ініціаторами та організаторами події стали Релігійне товариство українців-католиків „Свята Софія“ США та Осередок праці Наукового Товариства ім. Шевченка (НТШ) у Філадельфії.

Л. Рудницький – академік Національної Академії Наук України, германіст, франкознавець, професор та професор-гість українських та американських університетів, почесний доктор сімох університетів, журналіст, перекладач, громадський діяч і шанувальник копального м'яча. Він народився у Львові 8 вересня 1935 року в родині Юлії з родини Лужницьких та героя повстання Листопадового Зриву у

Львові Івана Рудницького. Виїхав з батьками до Німеччини 1944 року, а відтак 1952 року разом із матір'ю замешкав в Філадельфії. Закінчив Університет Ля Саль (1958), Пенсильванський Університет (1960) та отримав ступінь доктора в Українському Вільному Університеті (1965). Л. Рудницький – дійсний і почесний член ряду наукових і навчальних інституцій, директор філії Українського Католиць-

кого Університету (УКУ) в Філадельфії (1990-1999), засновник і директор програми Центрально-східно-європейських студій в Ля Саль. Голова НТШ в Нью-Йорку (1990-2000), президент Світової ради НТШ, ректор УВУ (1998-2004), від 2004 року голова Товариства „Свята Софія“ у США. Автор 235 праць українською, німецькою,

(Закінчення на стор. 17)

Учасники вечора на честь академіка Леоніда Рудницького.

„Верховинки“ святкували 65-ліття Пластових куренів

Оксана Кузишин

ГАНТЕР, Нью-Йорк. – 24 і 25 жовтня в мотелі „Ксеня“ зібрались членки 28-го куреня Уладу Пластового Сеніорату (УПС) і 26-го куреня Уладу Старшого Пластуна (УСП) „Верховинки“, щоб провести свої Великі ради і разом відзначити 65-ліття від заснування сеньйорського куреня в 1950

році в Нью-Йорку. Його патроном було вибрано композитора Миколу Лисенка. В 1962 році курінь затверджено як підготовчий курінь УПС і надано йому число 28.

За провідну мету діяльності куреня було вибрано працю з новачтвом і юнацтвом та підтримку пластової преси й видань. З часом

(Закінчення на стор. 14)

Учасниці свята (стоять зліва): Ляриса Зелик, Оксана Кузишин, Катруся Дурбак, Леся Юзенів, Александра Дурбак, Оля Ігной, Діянна Шмериковська, Наталія Жизномирська, Ксеня Гентиш, Марта Савчин, Наталя Галатин, Христия Савчин, (сидять зліва): Ляриса Чебіняк, Оріся Паславська, Оля Іваськів, Тереня Жмуркевич. (Фото: Любомир Зелик)

**СУБОТА,
21 ЛИСТОПАДА, 2015**

Українсько-американська громада
вшановуватиме

**82-ту РІЧНИЦЮ
ГОЛОДОМОРУ**

СОБОРНА ПАНАХИДА
О ГОД. 1:00 ДНЯ
В КАТЕДРІ СВ. ПАТРИКА
51 STREET AND 5TH AVENUE, NEW YORK CITY

*Приєднайтеся до нас,
щоб спільно згадати і вшанувати мільйони невинних жертв
Голодомору в Україні у 1932-1933!*

АТО ДІТИ ВІЙНИ

Війна на сході України принесла загибель, винищення і покоління дітей котрих батьки віддали життя за Україну. Ці діти і їхні мами лишилися без допомоги і конечно потребують нашої підтримки.

Товариство Допомоги Сиротам в Україні, реєстрована організація 501(c)(3), матеріально підтримує сиріт України від 1992 року. Для спонзорвання сироти в Україні просимо звертатися електронно до oasnyo@gmail.com.

Відвідайте наш вебсайт oasukraine.org, або пишіть:

Orphans' Aid Society
P.O. Box 630245
Little Neck, NY 11363-0245
845-434-4096

Відділ Об'єднання „Самопоміч“ провів сходини

Мотря Мілянч

НЮ-ЙОРК. – Ділові сходини Управи Об'єднання Українців Америки „Самопоміч“ (Відділ Нью-Йорк) відбулися 27 жовтня в приміщенні товариства. Відділ невдовзі відзначатиме 70-ліття постійної праці для добра своїх членів і української громади.

Сходини відкрила голова відділу Наталія Дума, яка привітала голову Головної управи Об'єднання Олега Лопатинського та подякувала йому за його корисну працю для відділу. Дарія Дроздовська нагадала присутнім про перебіг останніх сходин. Заступниця голови Надя Савчук сказала, що допомагала у діяльності відділу, коли заходили потреби. Скарбник Анастасія Гірняк подала детальний фінансовий звіт.

Референтка суспільної опіки, соціальний працівник Ірена Далесю відмітила, що виготовлений нею грант до Ньюйоркської міської ради був прийнятий і це дало спроможність підписати контракт з Департаментом для старших осіб, який керує фондами цього гранту. Під час року грант фінансово сприяє деяким аспектам програми „Самопоміч“, що включає прогу-

Члени Об'єднання Українців Америки „Самопоміч“ (Відділ Нью-Йорк) на прогулянці навколо Мангетену 9 червня цього року.

лянки для членів, тижневі розваги, подарунки в часі свят для хворих і самотніх й іншу діяльність. І. Далесю також у звітному часі відвідувала хворих у шпиталі і в домі для старших, надавала їм фахову допомогу. Щовівторка вона перебувала в бюро, де надавала допомогу сеньйорам і родинам.

Адміністраторка бюро Оксана Лопатинська вписала до Відділу 60 нових членів, провела успішно про-

гулянку з сеньйорами до Помони, Нью-Йорк 14 жовтня, та мала нагляд за добровольцями, які відвідували хворих згідно міської програми „Partner to Partner“. Вона підготувала, з допомогою членів, сім пакунків з одягом для потребуючих в Україні, почала працювати над програмою з нагоди Дня Подяки для членів „Самопоміч“, яке має відбутися 29 листопада в Українському Народному Домі. Цю гостину спо-

нзорує Українська Кредитова Кооператива „Самопоміч“ Нью-Йорк.

Н. Дума є також адміністраторкою Школи українознавства, яку спонзорує відділ. У школі є вже 197 дітей, більше ніж торік. Учні навчають 22 учителів і три помічники.

Управа звернулася до членів „Самопоміч“ з пропозицією зголошуватися на гостину з нагоди Дня Подяки телефонуючи на число: 212-777-1336.

У школі провели карнавал

НЮ-ЙОРК. – 31 жовтня у Школі українознавства Об'єднання українців Америки „Самопоміч“ Нью-Йорк відбувся осінній карнавал. Діти, батьки і вчителі заздалегідь підготувалися до свята. Творчість у виготовленні осінніх прикрас, оригінальність костюмів і веселі ігри створили атмосферу справжнього свята на радість усім присутнім. (Фото: Андрій Коваль)

ЯКІВ ГНІЗДОВСЬКИЙ ВІДБИТКИ РИСУНКИ МАЛЮНКИ

Компанія **William Greenbaum Fine Prints** є в бізнесі понад 50 років. В даний час маємо для продажу 50 творів підписаних Я. Гніздовським. Також хочемо купити ще більше його відбиток, рисунків та малюнків.

ВСІ ТВОРИ МОЖНА ОГЛЯНУТИ НА ВЕБ-СТОРІНЦІ
www.greenbaumprints.com

Просимо звертатися з усіма питаннями на
wngreenbaum@verizon.net
або по телефону, 508-284-7036

William Greenbaum Fine Prints
98 South Street
Rockport, MA 01966

Галерія відкрита за попереднім домовленням.

Член: International Fine Print Dealers Association

Товариство Українських Інженерів Америки
Українське Лікарське Товариство Північної Америки
Український Інститут Америки

щиро запрошує Вас на
традиційне святкування різдвяної

Я ЛИНКИ

з перекусом, напівками
та мистецькою програмою у виконанні
вокального ансамблю „Нова Українська Хвиля“

в суботу, 12 грудня 2015 р.

(двері відкриті о год. 7:00 вечора, програма починається о год. 7:30 вечора)

в Українському Інституті Америки
2 East 79th Street, Нью Йорк

Вступ: \$40, студенти і емерити \$30

Просимо виписувати чеки на „Ukrainian Engineers Society of America“

За інформаціями просимо звертатися до: „www.ueso.org“ або (347) 301-1612

ШУКАЄТЕ РОБОТУ? МОЖЕМО ДОПОМОГТИ!

Шукаємо ліцензованих продавців
страхувань життя та анuitетів.
У випадку відсутності ліцензії,
можемо сприяти її отриманню.

888-538-2833

Приєднуйтесь!

УКРАЇНСЬКИЙ
НАРОДНИЙ
СОЮЗ

Освячення Меморіалу Голодомору стало всеукраїнською подією

13 листопада у „Свободі“ було вміщено докладний звіт з світлинами про відкриття у Вашингтоні Меморіалу жертвам Голодомору-геноциду 1932-1933 років в Україні. Додаткові матеріали про цю подію вміщені на цій сторінці.

Експерт у справах зовнішньої політики США Пола Добрянська.

Регіональний директор Служби національних парків Роберт Вогель.

Американські білоруси теж вшанували пам'ять жертв Голодомору.

Українська Православна Ліга, заснована в 1947 році, несли під час ходи своє гасло: „Присвячена своїй Церкві – віддана своїй молоді“.

Тепло вітали дружину Президента України Марину Порошенко.

Урочиста хода головними вулицями столиці.

Учасники ходи (зліва): проф. Володимир Зарицький, історик Володимир В'ятрович і Степан Качурак з дружиною Ксенею.

Десятки автобусів привезли до столиці понад 2,000 учасників події. (Фото: Левко Хмельковський)

Патріярх Святослав та Марина Порошенко у Вашінгтонській парафії

ВАШІНГТОН. – 8 листопада Патріярх Української Католицької Церкви Святослав відслужив Архидієвську Божественну Літургію в Національному Храмі Пресвятої Родина у Вашінгтоні, разом з єпископами й священниками. (фото вгорі зліва) Присутніх було приблизно 600 осіб. Після закінчення Служби Божої, Блаженніший Святослав вручив Орден ім. Митрополита Андрія Шептицького автору проекту пам'ятника Ларисі Курилас та Михайлові Савківу, голові Крайового Комітету США з визнання Голодомору геноцидом. Відтак всі зійшли до церковної залі де привітали Марину Порошенко. У своєму короткому зверненні, дружина Президента України подякувала українській громаді за гідне й величне відкриття попереднього дня Меморіалу жертвам Голодомору, підкреслила важливість не забувати цього злочину проти української нації щоб він більше не повторився, та згадала що її прабабуся померла від Голодомору. На світлинці внизу, серед присутніх які слухають слово М. Порошенка є (зліва) Митрополит Стефан Сорока (Філадельфія) і Єпископи Іван Бура, Богдан Данило (Парма) та Павло Хомницький (Стемфорд). (Фото: Нуся Керда)

ДОСТАВКА ПАКУНКІВ З РУК В РУКИ

**НОВІ КОРОТКІ
ТЕРМІНИ ДОСТАВКИ
ПАКУНКІВ В УКРАЇНУ**

Літаком: 5-8 робочих днів
Кораблем: 4 тижні

- Доставляємо літаком або кораблем в країни СНД
- Пересилаємо гроші за найнижчими цінами
- Доставка листів та пакунків з рук в руки
- Забираємо пакунки з дому

**25 РОКІВ
КОМПАНІЯ НАДІЙНО
СЛУЖИТЬ ГРОМАДІ**

- Доставка пакунків та вантажів з України в США
- Відправка автомобілів в контейнерах
- Розмитнення вантажів в Україні
- Професійна упаковка

ІНФОРМАЦІЯ ТА ПРОПОЗИЦІЇ:

www.Meest.us

ЗАМОВЛЕННЯ КУР'ЄРА:

1 800 288 9949

УКРАЇНА | РОСІЯ | БІЛОРУСЬ | МОЛДОВА | ЛИТВА | ЛАТВІЯ | ЕСТОНІЯ

АЗЕРБАЙДЖАН | ГРУЗІЯ | КАЗАХСТАН | КИРГИЗСТАН | УЗБЕКИСТАН

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

ПОДЯКА НАШИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ

За час від 1 вересня 2014 р. до 31 серпня 2015 р.

Вельмишановні Жертводавці,
Висловлюємо усім жертводавцям та прихильникам щиру подяку за підтримку нашої діяльності. Завдячуючи Вам, НТШ-А має можливість широко розгорнути працю у різних галузях української науки, піднімаючи її до рівня найкращих зразків світового мислення.
Цього року Наукове Товариство ім. Шевченка розпочинає акцію збору пожертв для стипендій українським студентам, яких торкнулася війна на Сході України. Нам потрібна Ваша підтримка!
Унаслідок війни тисячі студентів та університети вимушено залишили Донецьк, Луганськ та інші міста, які опинилися у зоні АТО і переїхали до інших областей України. Наприклад, значна частина викладачів і студентів Донецького національного університету, в якому навчалося вісімнадцять тисяч студентів, евакуювалася до Вінниці навесні 2014 року. Відтак студенти зіштовхнулися із багатьма побутовими труднощами, зокрема пошуком житла.
Місія Наукового Товариства ім. Шевченка – сприяти розвитку науки і підтримувати дослідження у галузі українських студій. Студенти і молодь України – це її майбутнє. Наш обов'язок – упевнитись, що студенти мають усі необхідні умови для продовження свого навчання і для того, щоби стати лідерами у майбутньому.
Наша мета: допомогти п'ятдесятьом студентам отримати стипендію у розмірі \$2,000. Одна стипендія покриватиме витрати на оплату навчання і кімнату в гуртожитку, вартість підручників і харчування протягом одного року. Студент, якому буде призначено стипендію повинен довести, що

постраждав внаслідок воєнних дій на Сході України, а його родина переживає фінансові труднощі: внаслідок смерті члена сім'ї, отримання травми або втрати приватної власності. Стипендію надаватимемо одразу після того, як знайдеться відповідний кандидат.
Ваша фінансова підтримка допоможе українському студентові залишитися в Україні, продовжити навчання і в майбутньому стати корисним для своєї Батьківщини.
Звичайно, усе це було б неможливо без тієї щедрої фінансової допомоги, яку наші наукові і культурні установи отримують від громади, великих і малих інституцій, кредитівок, і що особливо важливо - від багатьох приватних осіб щедрої вдачі. Дуже розраховуємо на Ваші нові пожертви, дорогі наші жертводавці, дякуємо Вам щиро і віримо, що, як то кажуть, «рука даючого зубожіти не може»!
Стипендії і гранти НТШ-А виплачує із заповітів та іменованих фондів, що їх записали для НТШ-А патріотичні члени нашої громади. Іменовані Фонди увічнюють імена фундаторів і є, очевидно, звільнені від податку.
Подібно до попередніх років, наше спонсорство українознавства як у Північній Америці, так і в Україні й надалі залежатиме виключно від нашої громади, і тому ми закликаємо усіх, хто може, збільшити свої пожертви на НТШ-А, записувати на наше Товариство свої спадки, творити при ньому власні іменовані Фонди.
Подаємо список Жертводавців та іменованих Фондів при НТШ-А, які призначено згідно з побажанням фундаторів.

Управа НТШ-А

На фонд «Ювілейний Шевченківський Проєкт» до 200-річчя Тараса Шевченка
\$ 1,200 X
\$ 550 Natalia Honcharenko
\$ 500 JP Morgan Chase, Myroslava Znayenko
\$ 460 X
\$ 350 Halyna Hryn
\$ 250 Sergiy Panko, Anna Procyk, Federal Credit Union SUMA (Yonkers)
\$ 150 Albert Kipa, Walter Petryshyn
\$ 100 Ihor Hayda
\$ 50 Oleh Wolowyna

На фонд Допомоги Студентам в Україні
\$ 1,000 George G. Grabowicz, Wolodymyr Petryshyn, Orest Popovych, Anna Procyk, Myroslava Znayenko
\$ 250 George Rakowsky

На фонд Академіка Платона Костюка
\$ 5,000 Roman Shirokov
\$ 1,000 Andrey Klishin
\$ 200 Oleg Gerasimenko, Yuriy Usachev
\$ 150 Oleksandr Shcheglovitov
\$ 100 Lyudmyla Kvochina, Oleksandr Shcheglovitov, Roman Shirokov, Victor Fenik, Dmitri Ruskov, Michael Chvanov, Anatoly Shmygol, Nataliya Galifianakis

На проєкт «Енциклопедія Української Діаспори»
\$ 10,000 St. Mary Protectress Ukr. Orthodox Church
\$ 5,000 Self Reliance Foundation Chicago
\$ 60 Alexander Lushnycky

На фонд Архіву НТШ-А
\$65 Bernard Wasserstein
\$24 SMOLOSKYP

На фонд Центру Демографічних і Соціо-економічних Досліджень Українців у США
\$ 5,000 Self Reliance (NY) Federal Credit Union

На фонд ім. Івана Фізера
\$150 Joseph Danko
\$100 Maria Fizer

Пожертви зі спадків
\$12,333 Iwasieczko Olga, Trust
\$4,190 Balaban, Estate of Wills & Bequests
\$ 600 Demus Charitable Trust UTA

Загальні пожертви
\$ 3,800 Yuri Omelchenko
\$ 2,000 Ihor E. Hayda
\$ 1,000 Orest Popovych, Ihor W. Rak, Myroslava Znayenko
\$ 600 Wolodymyr Petryshyn
\$ 500 Jaroslaw Leshko, Oleh & Tatia Sklepkovych
\$ 350 Boris Hlynsky, Ihor Gussak
\$ 250 Serhiy Panko, Federal Credit Union SUMA (Yonkers)
\$ 240 Stephan Stecura
\$ 200 Nadia Deychakivsky, Mykola Haliv, Myron Hnateyko, John Kark, Oleh Mitringa, Wolodymyr Rak, Ihor W. Rak
\$ 190 Oles Smolansky
\$ 155 X
\$ 150 Anne D. Hawryluk
\$ 100 Anna Alyskewycz, Vera Andrushkiw, Larissa Dolinsky-Pohorecky, Daria Dykyj, Stefan Fedenko, Rostislav Grigorchuk, Mariana Grigoryants, Natalia Honcharenko, Alexandra Jablonskyj, Theodor Kostiuik, Orest Nebesh, Yaroslaw Oberyshyn, Michael Pylypczuk, Nestor Rychtyckyj, Myroslawa Stojko, Roman Voronka, Zaplitny Family Foundation, Lubomyr Zobniw

\$ 80 Wolodymyr Baranetsky
\$ 75 Maria Kiciuk
\$ 70 Borys Gudzyak
\$ 60 Olga Maria Cehelska
\$ 50 Bohdanna Bihun, Katerina Czerwoniak, Bohdan Futey, Solomia Ivakhiv, Daria Jakubowycz, Bohdan Kaczor, Arcadia H. Kocybala, Myroslaw Kulynych, Chrystyna Kuzmowych, Serhiy Levkov, Roman Mac, Wolodymyr Madych, Myroslawa Myroshnychenko, Irene Nasaduke, David Olds, Alexander Pelensky, Alexander Poletz, Lydia Prokop, Nadia Shmigel, Volodymyr Wolowodiuk, Vera Zapytowycz
\$ 40 Vera Andrushkiw, Tamara Denysenko, Bohdan Guran, Natalia Honcharenko, Ivan Kaszczak, Nestor Kolcio, Wasyl Liscynsky, Myroslava Mudrak, Yaroslaw Oberyshyn, Myroslaw Smorodsky, Valeria Sobol, Vasil Truchly
\$ 30 Bohdan Chudio, Borys Pawluk, Mykola Stasiw, Virlana Tkacz, Oksana Wolchuk
\$ 25 Zenon Czornij, Orysia Duplak-Buchan, Michael Dzwinka, Luba Gawur, Olga Ilczyszyn, Alexander Lushnycky, Jaroslaw Sztendera, Nina Wasylkevych, Borys Zacharczuk
\$ 20 Valentina Barsom, Olena Dobczansky, Christine Hoshowsky, Katia Pylyshenko Kolcio, Andriy Kovalsky, Andrew Lastowecky, Maria Leshchysyn, Eugen Lylak, Lidia Owechko, Robert Roman-chuk, Stefania Semuschak, Tymur Sydor, Laura L. Zaika
\$ 15 Atanas T. Kobryn, George Rakowsky
\$ 10 Christina Czorpita, Motria Milanych, Natalia Sonevsky, Larissa Lawrynenko, Anthony Tarasenko.

СТИПЕНДІЙНІ ФОНДИ НТШ-А

Петра АНДРУСЕВА - мистецтво
Осипа АНДРУШКОВА - допомога бібліотеці
Дмитра БОБЕЛЯКА - вільний
Ореста і Марії ГЛАДКИХ - мистецтво, архітектура
Михайла ГРУШЕВСЬКОГО - історія України
Наталії ДАНИЛІЧЕНКО - вільний
Олени ДЖУЛЬ - перекладацька і видавнича ділянки
Василя і Софії ДМИТРЕНКІВ - видавнича ділянка
Ксені КАЛМУК - література
Константина КЕБАЛА - медицина
Платона КОСТЮКА - біомедичні дослідження
Остапа КОТИКА - історія Українських Січових Стрільців
Юрія КУЗЕВА - видавнича діяльність і стипендії
Ярополка ЛАСОВСЬКОГО - музична освіта
Івана ЛЕСЬКА - вільний
Марка ЛЕПКОГО - медицина
Ірини і Євгена МЕЛЬНИКІВ - стипендії
Петра і Ольги МОЦЮКІВ - видавнича ділянка, конференції
Володимира ОЛЕЙКА - право

Любомира і Лариси ОНИШКЕВИЧІВ - українська мова
Ярослава ПАДОХА - право
Зенона і Юлії ПЕТЕШІВ - музика (скрипка)
Володимира ПЕТРИШИНА - математика
Ореста ПОПОВИЧА - українська термінологія і правопис
Володимира і Ольги ПРОКОПОВИХ - стипендії
Володимира і Анни РАКІВ - економія, медицина, право
Івана РОМАНЮКА - видавнича ділянка
Антон САВИЦЬКОГО - вільний
Ярослави СИДОРАК - вільний
Константина і Ольги СРІБНОЇ-РОГОЗИНСЬКИХ - право, медицина
СУЖА - журналістика
УКРАЇНСЬКОГО ДОМУ, Флінт - історія визвольних змагань
Івана ФІЗЕРА - українська література
Івана і Єлизавети ХЛОПЕЦЬКИХ - укр. і англ. мовні видання
Миколи ШПЕТКА - допомога православним священикам
Ірини ЩЕРБАНЮК - стипендії
НТШ-А - вільний

Вшанували 150-річчя Митрополита Андрея Шептицького

В усьому світі відзначили 150-річчя від дня народження Митрополита Андрея Шептицького. Цього тижня подано вістки про події у Львові, Бережанах і Філадельфії.

ЛЬВІВ

Марта Осадца

30 жовтня-1 листопада відбувся Міжнародний симпозіум „Наслідуймо Праведного Митрополита Андрея – доброго пастиря!“, присвячений 150-річчю від дня народження Митрополита Андрея Шептицького. 30 жовтня голова Координаційної ради Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) з святкування Року Праведного Митрополита Андрея, Архієпископ і Митрополит Львівський Ігор відкрив симпозіум і подякував усім за участь у цьому заході.

Учасників симпозіуму привітав ректор національного університету „Львівська політехніка“ проф. Юрій Бобало.

Ректор Українського Католицького Університету (УКУ) о. д-р Богдан Прах навів слова Митрополита А. Шептицького: „Повна і об'єктивна правда мусить колись виявитися і вона стане причиною до перемоги основної ідеї – єднання Церков“. Сьогодні, ми зібралися, щоб ще більше висвітлити ту правду“.

Почесний гість симпозіуму Архієпископ-емерит Любомир Кардинал Гузар у своєму зверненні наголосив на важливих рисах постаті Митрополита і закликав наслідувати його. В урочистому відкритті участь взяли представни-

ки обласної та міської влади.

Свою роботу симпозіум продовжив 31 жовтня. Слово мали о. д-р Петро Галадза, о. д-р Андрій Чировський, о. д-р Іван Дацько, о. д-р Мирослав Татарин, о. д-р Юрій Авакумов, д-р Зіновій Свєреда, д-р Ігор Сковичас, д-р Анжей Шептицький, Ангеліна Забитівська, Марія Гелитович, Олеся Семчишин-Гузнер, Любов Волошин, Олег Сидор та інші.

1 листопада семінар закінчився Архієрейською Літургією у Соборі св. Юра, котру відслужив Владика Ігор.

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область

Тетяна Будар

1 листопада відбулося визначна подія відкриття та освячення пам'ятної дошки Митрополитові Андрею Шептицькому на будівлі церкви Пресвятої Трійці Бережанської парафії Української Греко-Католицької Церкви. На дошці зазначено, що Митрополит А. Шептицький з канонічною візитацією відвідував Бережани та храм у 1901, 1928 та 1930 роках.

Ініціаторами відкриття меморіальної дошки з граніту (художник Ігор Кліщ, ковальські роботи – Віталій Комонько) були парох Церкви Пресвятої Трійці о. Іван Хрептак та заступник директора

Під час презентації антології „Покликаній“.

Державного історико-архітектурного заповідника, почесний громадянин Бережан Богдан Тихий.

В урочистостях взяли участь 14 священиків на чолі з о. деканом Михайлом Бугаєм та парохом церкви о. І. Хрептак, представники місцевої влади, мешканці міста та району. Учасники зібрання здійснили молитовну хресну ходу „Стації Митрополита“ вулицями міста.

27 вересня у районному будинку культури відбулася благодійна святкова академія „Молитва про Божу мудрість“, присвячена 150-річчю від дня народження Митрополита А. Шептицького. Про видатного митрополита гово-

рили у виступах о. Василь Онищук, старший науковий співробітник Музею книги Ярослава Мазурак, завідувач науково-дослідного відділу Державного історико-архітектурного заповідника в Бережанах Володимир Парацій. Ведучою була Леся Метельська.

Народний аматорський жіночий камерний хор „Глорія“ районного будинку культури під керівництвом Євгенії Біркової та Ірини Кузяк виконав ряд духовних творів. Для бійців у зоні війни були зібрані благодійні пожертви, які будуть передані на потреби захисників України.

(Закінчення на стор. 15)

Криза європейської...

(Закінчення зі стор. 2)

Важливо відзначити ще одну сторону питання: спроби, перш за все нормандського формату, обмежити сферу конфлікту навколо окупованого Донбасу локальними рамками можуть принести плоди лише в короткочасній тактичній перспективі. Вето ж Росії в ООН переводить взаємини між РФ і всім цивілізованим світом в глобальну площину. Системна криза міжнародних взаємин і безпеки неминує поставити світ перед необхідністю вирішувати питання в глобальному руслі. На словах постійно апелюючи до міжнародного права і законності, виступаючи проти подвійних стандартів, Росія поставила себе поза системою міжнародно-правових взаємин, заявивши, що міжнародні судові інстанції не мають права розглядати питання про її вину. Ця заява знаходить ся в одній площині з заявою про те, що міжнародно-правових норм дотримуються на території РФ лише настільки, наскільки їх вважатимуть прийнятними російські законодавці. Тим самим Москва сама позбавила будь-які свої кроки правової легітимності. Відчуваючи себе панівним станом, що живе поза правовим полем всередині країни, кремлівська „еліта“ намагається нав'язати своє рудиментарно-февдалне правове мислення всій світовій спільноті.

Очевидним завданням у зв'язку з цим є реформування всієї системи міжнародної безпеки. Основні її напрямки можна звести до такого:

1. Підвищення оперативності прийняття рішень в НАТО. Після розпаду СРСР Альянс зосередився на вирішенні завдань, які стосовно Росії можна позначити в діапазоні від співпраці до пасивного стримування. Подібна тактика віджила своє через ескаляцію російської агресії, ядерний шантаж і повну недоговороздатність правлячого російського режиму і всієї її сучасної політичної еліти.

2. Прийняти всі можливі заходи для розширення НАТО за допомогою України, Грузії, Молдови, зважаючи, що шанси на близьке створення єдиної румунсько-молдовської держави сьогодні виглядають ілюзорними, у більш віддаленій історичній перспективі – Білорусі, Азербайджану та Вірменії. Слід розуміти, що регіональні конфлікти на постсовєтському просторі не можна вирішити лише зусиллями їх безпосередніх учасників. Так, Молдова ніколи самостійно не зможе вирішити проблему Придністров'я і домогтися ліквідації присутності російських військ в центрі Південного Сходу Європи. Грузія не зможе повернути свій суверенітет над Абхазією і Південною Осетією, а конфлікт навколо ДНР-ЛНР і відновлення суверенітету України над територіями південного сходу без рішучого міжнародного втручання на стороні офіційного Києва затягнеться на невизначений термін. Очевидно, що Росія втратила свою легітимність і авторитет настільки, що вже не зможе виконувати ролі гаранта безпеки постсовєтського простору в його європейській та кавказькій частинах. На черзі втрата її позицій в Цен-

тральній Азії.

3. В зв'язку з цим доцільно прискорити процес утворення регіональних блоків оборони та безпеки у Східній та Північній Європі. Некоректно, коли регіональні проблеми вирішують фактично при мінімальній участі країн, розташованих в регіоні, а центр прийняття рішень концентрується виключно в Берліні, Парижі, Брюсселі або навіть у Кремлі, якщо мова йде про переговори з Москвою. Країни, яким безпосередньо загрожує Росія, повинні теж брати участь у цьому процесі. Також недоцільно і несправедливо ділити потенційних жертв російської прямої чи гібридної агресії на тих, хто захищений „парасолькою“ НАТО і тих, хто з тих чи інших причин не є членом Альянсу. У складі таких одного або кількох регіональних блоків бачаться Фінляндія, Швеція, Норвегія, Данія, Польща, країни Балтії, Україна, Румунія, Молдова, Білорусь, Грузія. Роль цих країн у забезпеченні регіональної, отже, глобальної безпеки має зрости. Недостатньо рішуча, спрямована на компроміс з Кремлем тактика т. зв. „Нормандського формату“ показала, що питання безпеки потрібно вирішувати у Варшаві, Вільнюсі, Талліні, Ризі, Гельсінкі або Стокгольмі швидше і ефективніше, ніж у Брюсселі, Парижі чи навіть Берліні, де зміна правлячої в Парламенті коаліції може привести до змови та компромісу з Кремлем без врахування інтересів держав, яким загрожує Кремль.

4. озброєна військово-морська присутність на постійній основі флоту цивілізованих союзних держав, включаючи Румунію і Туреч-

чину, Німеччину і Швецію в Чорному та Балтійському морях з метою виключення будь-яких провокацій з боку військової флотії Росії. Це остудило б найгарячіші голови в Кремлі.

5. У статутні документи Ради Безпеки ООН і ОБСЄ внести зміни, які б дозволили виключити можливість блокування їхніх рішень Росією.

6. Незважаючи на величезні економічні втрати, яких зазнає Росія через політику санкцій, в російському суспільстві переважає швидше почуття безнадійності, ніж готовності до активного протесту. Люди стурбовані проблемами повсякденного виживання індивідуально або дрібними групами. Прогнозувати якісь виступи, в результаті яких країна вступить в нову реальність, вкрай складно. Як в примітивному анекдоті, ймовірність такого виступу 50/50 – або він буде, або ні. Думаю, Заходові слід виходити з того, що російське суспільство не здатне, на відміну від українського, домогтися зміни влади і політичної парадигми розвитку в бік цивілізації та інтеграції у світове співтовариство, як не здатне було зробити це суспільство Югославії, Іраку та Лівії. Рано чи пізно, за більшу чи меншу ціну, Заходові доведеться усвідомити проблему Росії як проблему власного виживання і безпеки, і вирішувати її як таку. У цьому рішенні лежить ключ до подолання кризи європейської стратегії безпеки.

(Львівський культурологічний журнал „І“) Олександр Ситін – російський політолог, Москва.

НОВІ ВИДАННЯ

В антології досліджено неоклясицизм

Оксана Щур

„Київські неокласики. Антологія 1910-1930, поезія, проза, критика, спогади“. Упорядник Наталія Котенко. Київ, Смолоскип, 2015. 920 стор.

Нова книга – це результат багаторічної праці молодшої дослідниці. Наталія Котенко почала розробляти тему творчого спадку українських неокласиків ще на ранніх курсах університету – ця антологія справді здатна потішити і найвибагливішого читача-естета, і фахового літературознавця, і учня чи студента, котрий шукає у подібних книжках найнеобхідніше.

Упорядниця бездоганно виконала добір текстів, особливо поезії кожного з авторів, представила найкращі вірші Миколи Зерова, Максима Рильського, Павла Филиповича, Михайла Драй-Хмари та Юрія Клена (Освальда Бурггардта) поряд з менш відомою лірикою їхніх однодумців.

Втім, поезією доробок неокласиків не обмежується. Вони обґрунтовують свої погляди на літературу та мистецтво у статтях, рецензіях, передмовах до книжок колег. Кожен такий науково-критичний текст – це фактично репліка в одвічній дискусії про те, якою мала би бути висока українська культура, як реформувати не лише традицію і канон вітчизняної літератури, але й жанрові засади актуальної критики та наукового письма. З часом сюди ж додаються мемуари, у яких автори намагаються переосмислити той період свого життя, коли вони належали до особливого середовища, перейнятого спільними ідеями, обстоювати думку, що „легенда про український неоклясицизм“ справді має право на засвоєння історією національної літератури як феномен українського модерну.

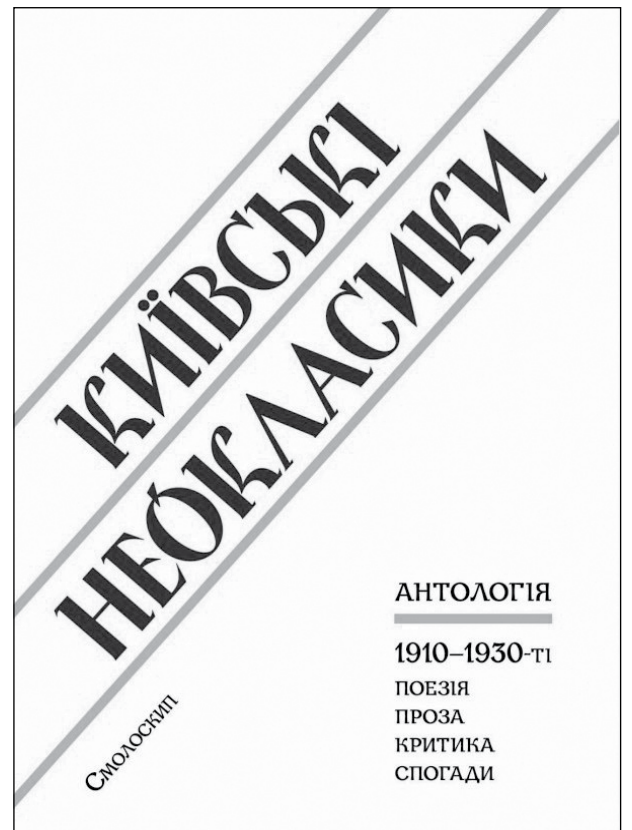
Але не тільки таку високу мету ставлять вони перед собою. Головне – зафіксувати, збе-

регти пам'ять про дорогих людей, перемогти в такий спосіб несправедливість наглої смерті і більшовицької репресивної системи. Так, Юрій Клен у „Спогадах про неокласиків“ наводить уривки із таборових листів М. Драй-Хмари до дружини й дочки, де той, із характерною письменницькою влучністю, описує побутові жахіття, а поряд із тим – красу північної природи, а разом фіксує розпад, вмирання власної фізичної оболонки.

„Середовище“ – визначальне поняття для київських неокласиків, якими їх бачить Н. Котенко. Вона розширює розуміння „кола“ неокласиків Віктором Петровим. Така позиція не нова, але вперше аргументом на її користь стала окрема антологія, у яку під грифом „Коло київських неокласиків“ потрапляють Михайло Могиланський, Борис Якубський, Ананій Лебідь, Михайло Новицький, Стефан Савченко, Михайло Калинович, Андрій Ніковський і, неодмінно, Віктор Петров.

Не усі згадані персоналії ідентифікували себе із спільнотою п'ятьох „канонічних“ представників українського неоклясицизму, але їхні погляди і творчість мають очевидний спільний знаменник. Який? Розлога відповідь на це запитання міститься у ґрунтовній передмові до видання (де, поміж іншим, окреслене ще ширше коло причетних, і не лише київське). Як подає уже згаданий В. Петров: „філософема“ неоклясицизму народилася із „мітологем“ дружби, тож з дослідження численних комбінацій міжлюдського спілкування треба починати вивчення явища.

Супровідні матеріали упорядниці свідчать про те, що вона на порозі написання об'ємної монографії про неоклясицизм в українській літературі. Або, може, кількох досліджень – про формування інтелектуального середовища у Києві першої третини ХХ ст., про приватне життя зазначених діячів (а кожному із них дісталася пригод та випробувань воче-

видь біль

ше, ніж фантазувалося в юності), про іронічну й влучну літературну критику того часу. Мікротем є безліч, як бачимо із ретельно підготованих силуеток і передмови, переповнених унікальними фактами. Вражає також бібліографія публікацій неокласиків і про них. Так чи інакше, смолоскипівська антологія має усі шанси стати помітним явищем в українському літературознавстві, спровокувати плідні дискусії серед фахівців і розширити горизонти сподівань зацікавлених вітчизняним письменством модерної доби. Тож – чекаємо відгуків, які би розширили і доповнили панораму середовища 1910-1930-их років, запропоновану Н. Котенко.

„Верховинки“ святкували...

(Закінчення зі стор. 8)

до „Верховинок“ перейшов 10-ий старшопластунський курінь „Хуртовина“ і праця тоді посилалась та стала більш різноманітна. Курінь розсилав новацтву журнал „Готуйсь“, журнал для новацьких виховників „Вогонь Орлиної Ради“ та сеньйорський журнал „Слово“.

У 1970 році юначки з гуртка „Маки“ в Нью-Йорку вирішили вступити до „Верховинок“ та відновити старшопластунський курінь, якому надано число 18. Спільними силами влаштували дитячі виставки книжок, розпочали щорічні „Вечори Юнака“ для юнацтва довколишніх станиць.

Курінь часто співпрацював з пластовими куренями „Червона Калина“, „Чорноморці“ (1971 року проведено зимовий табір на „Вовчий Тропі“, 1972 року відбулись Свято Весни і спортові змагання підчас Ювілейної міжкрайової Пластової Зустрічі).

У 1970-2007 роках курінь провадив станицю Об'єднання працівників літератури для дітей і молоді, при різних нагодах продавав книжки для дітей і молоді. Малий заробіток з цієї акції використовували на допомогі цілі.

Від 1977 року започатковано акцію допомоги українським політичним в'язням і їхнім родинам. Завдяки підтримці української громади зібрано фонди на цю ціль, а також на дві сторінки в щоденнику „The New York Times“ (з допомогою куреня УПС „Перші Стежі“), щоб звернути увагу ширшого загалу на ситуацію в Україні. Ці сторінки викликали велике зацікавлення і відгук серед читачів в усьому світі.

Курінь також влаштовував для громадянства вечори, присвячені окремим видатним постатям в Україні, зокрема Володимирові Івасюкові, Іванові Світличному, Миколі Горбалеви, Василеві Стусові, Василеві Симоненкові, Катрусі Зарицькій, Зиновію Красівському, Михайлові Осадчому, Євгенові Сверстюкові,

Аллі Горській, Гелієві Снегірьову, В'ячеславові Чорноволові, Валерієві Марченкові, вечір таборової творчості Григорія Герчака, вечір, присвячений Таборові приречених, вечір нескорених, а також (разом з куренем УПС „Лісові Чорти“) вечір, присвячений Богданові Кравцеву. В 2011 році в Українському Музеї в Нью-Йорку, разом з куренем УПС „Перші Стежі“, влаштовано вечір, присвячений шістдесятникам. Крім того, влаштовано виставки мистецьких праць Андрія Мадея, графіка Богдана Сороки та мистця Опанаса Заливахи.

Після створення в Україні організації „Народний Рух України“ (НРУ), разом з загоном „Червона Калина“, проведено продаж відзнак НРУ на підтримку цієї новоствореної організації у вільній Україні. Також в 1980 і 1990 роках разом з „Червоною Калиною“ влаштовано лотерію картин українських мистців, дохід з якої був призначений на допомогу акцію „Верховинок“.

Курінь не занедбував праці в Пласті. Видано вмілости новацтва „Верховинець“ для виховників, матеріали про Тараса Шевченка до журналу „Юнак“, про українську мову під назвою „На сторожі рідного слова“, про сучасних поетів в Україні, „Пізнай Закарпаття“, про генерала-хорунжого Тараса Чупринку та Симона Петлюру, гетьмана Івана Мазепу. Влаштовано виставки фотографій і хронік з пластових таборів на „Вовчий Тропі“ (1994 рік), зі скавського джемборі підчас Крайового Пластового З'їзду 1995 року та видано дві частини брошури „Пластуни у визвольних змаганнях“ (2002 і 2010 роки). Влаштовано імпрези для громадянства „Пластуни у визвольних змаганнях“ (1991 рік), з нагоди 70-ліття Пласту (1981 рік) і „Пластова Ватра“ з нагоди 85-ліття Пласту (1996 рік) разом з виставкою фотографій і пластових видань.

Члени куреня брали участь у булавах і проходах таборів (Ніна Самокіш 24 рази була коменданткою новацьких і юнацьких виховно-вишкільних таборів, вишколів і Свят Весни). Рівно ж членки були активні в проходах

Головної Пластової Булави, Крайової Пластової Старшини і в поодиноких станицях.

З нагоди 65-річчя присутні на Раді членки зробили підсумок своєї діяльності і згадали тих покійних вже членок, які багато зробили для того, щоб курінь був активний і діяльний в Пласті, в громаді та допомагав потребуючим в Україні. Відійшли на Вічну Ватру Віра Попик, Леся Кульчицька, Дарія Менцінська, Рома Рубич, Марія Лабунька, Марта Ярош, Надія Світлична, Н. Самокіш, Ірена Стецура, Дарія Шуст і Наталка Титла. Вічна їм пам'ять!

Тепер у 28-му курені УПС є 19 членок, а у 26-му курені УСП 31 старша пластунка з США, Канади, Австралії, Аргентини, Польщі й України, Курінь УСП „Верховинки“ відновився 2002 року.

На нарадах курені вибрали новий курінний провід – курінною УПС залишилася Тереня Жмуркевич, а новою курінною УСП вибрано Христю Савчин з Торонто. Також курінь УСП подбав про гарну ювілейну відзначку, а 15 листопада на Орликійді, яка відбулася на Союзівці, було посвячено курінні прапори УСП в США й Канаді. Третій прапор буде посвячений в Україні для тамтешніх членок куреня УСП.

Після формальних нарад відбулася товариська зустріч обох куренів, де членки могли спілкуватися і краще познайомитись зі старшими пластунками. Підчас спільної вечери писар Леся Юзенів прочитала привіти, які надійшли з нагоди 65-ліття. Коротку веселу програму приготували „Верховинки“ Л. Юзенів і Ляри-са Зелик. Присутній представник загону „Червона Калина“ Богдан Кузишин виголосив привіт від членів свого куреня, згадав про спільні акції з „Верховинками“, а також згадав ту різноманітну діяльність, яку курінь проводив за всі ці роки, згадав матерів, які виховали таких нащадків, як герой св. п. Маркіян Паславський, син членки Оріси Паславської, який народився в Америці й віддав своє життя в новітніх визвольних змаганнях України.

На кінець спільної вечери всі присутні стали в коло і заспівали традиційне „Ніч вже йде“.

ПОСТАТІ

Ветеранові УПА виповнилося 90 років

Українському патріотові, які боролися за волю України, Максимові Вовкові („Байді”) у березні цього року виповнилося 90 літ. Він розповів Ярославові Стехові про пережиті життєві шляхи і незгоди.

Народився я 20 березня 1925 року в селі Любича-Князі, на Львівщині. Після Другої світової війни цю етнічно українську територію подарували Польщі. Мій батько Михайло і мати Катерина з дому Луцейко були середньо-заможною хліборобською сім'єю. В родині було п'ятеро дітей – три сини і дві дочки. Під час навчання в Львівській технічній школі, я брав активну участь в культурно-освітньому українському молодіжному русі.

На другому році навчання мене і багатьох моїх ровесників затримала німецька поліція і всіх нас відвезла до Німеччини на примусові роботи. В липні 1943 року почалося сильне бомбардування і всі розбіглися в різні сторони.

Я вирішив повернутися в рідні сторони, де нав'язав контакт з підпіллям, перейшов відповідний партизанський вишкіл, прийняв псевдонім „Байда” і після присяги вступив у 1944 році в ряди УПА. Мене приділено до Окружної групи Служби безпеки УПА, Нашим командиром був „Клим”(Михайло Недільський), який загинув в 1946 році. Політверховником був „Гай”, який загинув в Білому лісі ще у 1945 році. Його місце зайняв „Габ”, який відзначався героїчною мужністю. Ми змушені були приймати бої з польським реакційним підпіллям, з регулярними частинами польського війська, а також боролися проти грабіжницьких банд червоних партизанів, мали бої з радянськими прикордонниками і рейдуючими відділами НКВД.

Після закінчення Другої світової війни наше партизанське життя ускладнилося, ми були фізично знеможнені, без достатнього озброєння, але боролися з ворогами мужньо і завзято. З двох поранень мені вдалося при допомозі бойових друзів вийти. На жаль, найтрагічніше вияви-

лося моє третє поранення навесні в Білому лісі, що розташований між Равою Руською і Угновом. Там наш загін попав у вороже оточення. Ми прийняли бій і я був важко поранений і втратив притомність. В такому стані мене схопили і відвезли в тюрму до Жовкви. Коли я прийшов до тями, то змінив своє прізвище на Коваль і цієї версії дотримувався до кінця перебування в ув'язненні.

У Львові в травні 1947 року військовий суд засудив мене на 15 років тюрми. Нас перевезли до концтабору в Красноярську, а звідси – в Норильську. В Норильську я був у таборах, де каралося до 20 тис. в'язнів різних національностей. Серед них було понад 10 тис. українців, які навіть в тюрмі залишалися національно свідомими патріотами і жили духом своєї поневоленої Батьківщини.

Повстання в Норильську почалося в травні 1953 року і тривало два місяці.

Після цього повстання в'язні повстали у Воркуті, в Кенгіру.

Про ці події зняті документальні фільми, були публікації в газетах, багато відбулося доповідей учасників повстання і вчених. Серед доповідачів велику роботу провели Євген Грицяк – співорганізатор повстання, а також Данило Шумук, який карався в тюрмах СРСР понад 40 років, Ростислав Гумяк та десятки інших. Євген Швед написав прекрасну книжку „Небіжчик говорить” в якій образно змалював трагедію в концтаборі. До популяризації норильського повстання багато праці доклали сучасні публіцисти Лариса Івшина, Юрій Макаров, Євген Сверстюк, Володимир Василенко, Володимир В'ятрович, Алла Макарова, Оксана Забужко та інші.

Мене і 50 в'язнів в половині

1954 року перевезли до концтабору „Дубінка”, потім в Тайшет, де було багато українців. Тут я зустрів Олексю Грінченка, Д. Шумука, Луку Забича, Степана Птаха, Михайла Біду, проф. Петра Ониця та багатьох інших.

25 серпня 1955 року завезли мене в інший підмосковний табір, де я перебував до травня 1956 року. Щойно там я довідався, що мене, як громадянина Польщі, повернуть у Польщу. Звідси під конвоем мене доставили до Берестя, передали під польський конвой, який доставив мене у варшавську тюрму. Після слідчих дій мене відпустили на волю.

З Варшави я поїхав до родини, яка була депортована під час акції „Вісла” в 1947 році до села Гронова біля Ельблонга. Там я познайомився з Олею Юринцею і в 1958 році з нею одружився. В 1960 році народився наш син Ярослав, ми отримали запрошення від сестри дружини, яка жила в Канаді, і це уможливило мені з родиною переїхати на постійне життя до Торонто.

На старість мене постійно відвідує син Ярослав та внуки Михась і Іванка. Від приїзду в Канаду я вступив в члени Товариства колишніх вояків УПА, згодом мене прийняли в ряди Канадсько-Англійського легіону та до Українського стрілецького братства, а пару років тому я став членом Товариства українських

Максим Вовк

політв'язнів сталінського періоду. В тих організаціях був активним в праці і вони, до певної міри, становлять мій другий дім.

Вшанували 150-річчя...

(Закінчення зі стор. 13)

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

З нагоди року Митрополита Андрея Шептицького (1865-1944) у львівському видавництві „Артос” побачила світ антологія літературних творів „Покликаній”. Упорядниками книги є голова Релігійного товариства українців-католиків „Свята Софія” д-р Леонід Рудницький та виконавчий директор Товариства д-р Ірина Іванкович, які зібрали поетичні та прозові твори з численних друкованих і архівних матеріалів минулих та сучасності в Україні й за кордоном.

Відтак, до антології увійшли 37 літературних творів, присвячених А. Шептицькому, авторства 29 мистців слова. Вступне слово до видання написав Архієпископ-емерит Любомир Кардинал Гузар. Обкладинку прикрасив портрет Митрополита авторства Бориса Макаренка. Видання здійснено з

ініціативи та фінансуванням Товариства „Свята Софія”.

Книгу презентовано 1 листопада в парафії Благовіщення Пресвятої Богородиці в Мелровз Парку, Пенсильванія. Урочистості розпочалися Архієрейською Літургією, що її відслужив Митрополит Стефан Сорока в асисті пароха церкви о. Ігоря Блощинського та президента Товариства „Свята Софія” в Римі о. Марка-Ярослава Семегена. Присутні заслухали доповідь о. М. Семегена „Митрополит Андрей Шептицький: „рідний Мойсей” українського народу”.

Презентацію нового видання антології провели упорядники книги Л. Рудницький та І. Іванкович. Естетичним доповненням події стали деклямації вибраних поезій у виконанні парафіяльної молоді.

Імпрезу завершив перегляд документального фільму „Велети Духа: Митрополит Андрей Шептицький та Патріарх Йосиф Сліпий” (режисер Марія Козак).

Товариство „Свята Софія”

УВАГА! ДЕБЮТАНТКИ НА 2016 РІК! УВАГА!

Товариство Українських Інженерів Америки Відділ у Філядельфії

щиро запрошує молодих панночок
зголошуватися як дебютантки на

Традиційний 62-ий Бенкет і Баль з презентацією Дебютанток

який відбудеться у

суботу, 23 січня 2016 р.

в бальній залі готелю

Hilton Philadelphia Hotel at Penn's Landing
201 South Columbus Boulevard
Philadelphia, Pennsylvania 19106

Коктейл о 6-ій годині

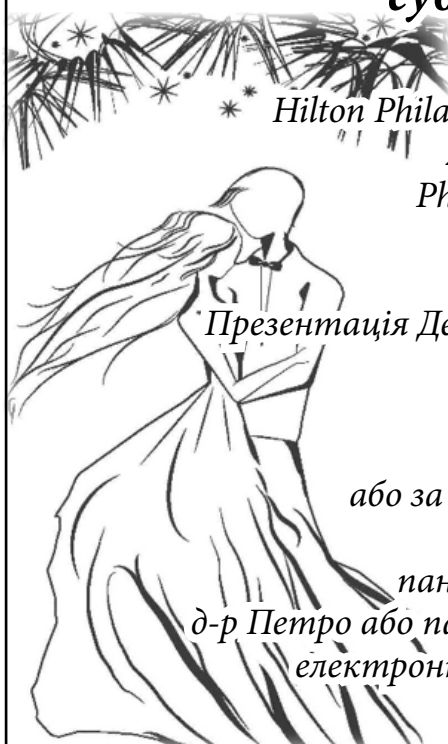
Презентація Дебютанток та Бенкет о 7-ій
Баль о 9-ій годині

Щоб зголосити дебютантку
або за додатковими інформаціями,
просимо телефонувати:

пані Галя Вірстюк: 267-879-5502

д-р Петро або пані Оріся Гевка: 610-277-1284

електронна пошта: hewka@verizon.net

Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!

**Відкрийте рахунок
ІРА,**

**щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.**

**Нові вищі відсотки!
3.30% АРУ***

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

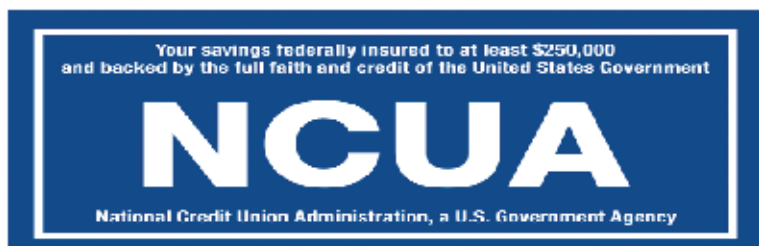
ЛІНДИНГІРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

**Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:**
1-888-SELFREL

*АРУ - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.

Академіка Рудницького...

(Закінчення зі стор. 8)

англійською та іншими мовами з українистики, германистики, історії Української Католицької Церкви й порівняльної літератури. Вже вісім років редагує „Ukrainian Quarterly”. Впродовж 1971-1991 років провадив дві щотижневі радіопрограми на пошану Патріярха Йосифа українською та англійською мовами. Лицар Мальтійського Ордену. Одружений з Іреною з дому Євенс, батько Катерини, Лариси, Миколи та дідусь 10 внуків.

Вечір відкрив голова Осередку праці НТШ у Філадельфії д-р Олександр Лужницький. Президент Товариства „Свята Софія” в Римі о. Марко-Ярослав Семененко та екс-кутний директор товариства д-р Ірина Іванкович зачитали привітання від Святішого Отця Франциска, Патріярха УГКЦ Святослава, Архiepіскопа-емерита Любомира Гузара, Митрополита-архiepіскопа Львівського Ігоря Возняка, Митрополита Тернопільсько-Зборівського Василя Семенюка, Національної Академії Наук України, Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника, УКУ, Національного університету „Острозька академія”, фундації „Андрей”, Українського Товариства Швейцарії, Української Католицької Освітньої Фундації та інших.

Вітальне слово від президента НТШ в Америці зачитав д-р Василь Лопух. О. Лужницький передав на руки ювілята привіт від колишньої голови НТШ д-ра Лариси Онишкевич.

У своїй доповіді „Леонід Рудницький – homo multarum literarum” президент Української Вільної Академії Наук д-р Альберт Кіпа проаналізував педагогічний, науковий та громадський вимір діяльності ювіляра, а член Патріярхального Товариства в США Рома Гайда висвітлювала вплив ідей Патріярха Йосифа на життя Л. Рудницького.

Гість з України відомий поет та драматург Олександр Ірванець подарував ювілятові „Величальну пісню”, а бандуристки Галина Боднар та Юлія Ступінь – три пісенні композиції. Особливою окрасою вечора став перегляд прозірок з родинного життя Л. Рудницького, що їх приготували його діти та онуки. Вечір завершено святковим прийняттям.

Товариство „Свята Софія“

Козова має...

(Закінчення зі стор. 6)

ні великі лицарі в серцях і душах української нації, бо вони найбільше добро віддали для свого народу – своє життя. Вони вибрали важкий тернистий і бойовий шлях своїх батьків, старшого покоління УСС, і нічого з заповіту своїх батьків: „Волю здобути свій Батьківщині” – вони не відняли й не скреслили“.

Щирий український патріот Я. Колодій вибрав для себе тернистий бойовий шлях своїх духовних батьків та зверхників зі славної когорти ОУН і гідно пройшов героїчну й страдницьку дорогу, яка судилася усім воякам Дивізії „Галичина“.

Лохвиця,
Полтавська область

УКРАЇНЬСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА

*Бажаємо
нашим шановним членам
щасливого Дня Подяки
та
висловлюємо вдячність
за Вашу підтримку
протягом року!*

MAIN OFFICE
215 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 • Tel. (212) 553-2980 • Fax. (212) 995-5204

BRANCH OFFICES:

Brooklyn 1678 East 17th Street, Brooklyn, N.Y. 11229 Tel. (718) 376-5057 Fax. (718) 376-5670	South Bound Brook 35 Main Street, So. Bound Brook, N.J. 08880 Tel. (732) 469-9085 Fax. (732) 469-9165	Carteret 691 Roosevelt Avenue, Carteret, N.J. 07008 Tel. (732) 802-0480 Fax. (732) 802-0484
---	--	--

www.ukrnatfcu.org (866) 859-5848

Selfreliance

Ukrainian American Federal Credit Union

**Приготуйтеся на
"BLACK FRIDAY"**

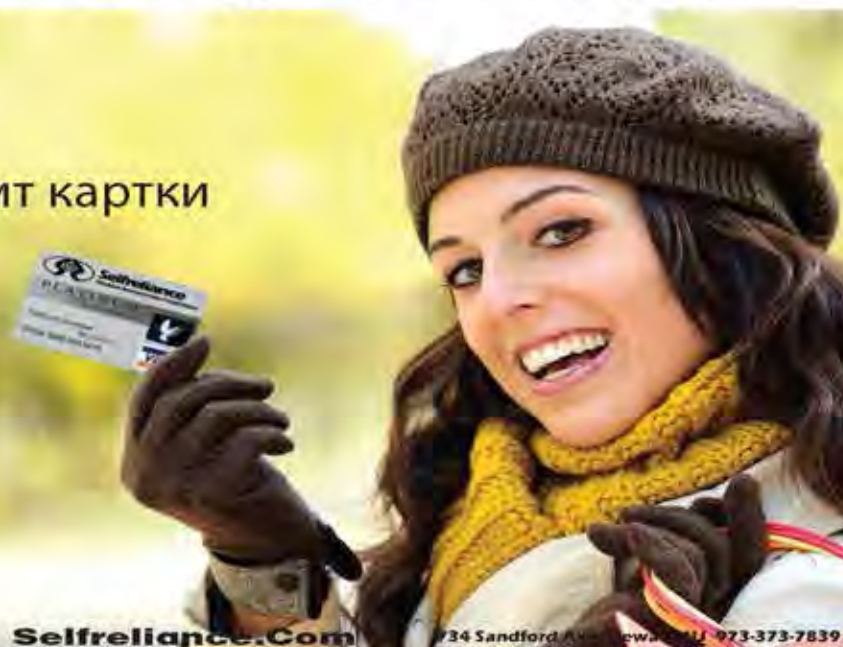
від 7-го
листопада

1.99%

APR*
на 6 місяців

**Заощадьте на відсотках користуючись
нашою VISA® кредит карткою у
крамницях забавкових, ювелірних,
електроніки та універмагах
(за винятком "discount stores" Walmart, Target та ін.)**

Від **7 листопада** до **27 грудня**

**У вас нема VISA® кредит картки
Самопомічі?**

**Внесіть аплікацію
онлайн!**

Selfreliance.Com

300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7111

734 Sandford Ave. New Jersey NJ 973-373-7839
558 Summit St. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C.N. Jefferson Rd. Whippary NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Full Financial Services

Відділ реклами: 973-292-9800, дод. 3040

Праця

Мебельна фірма пошукує осіб до доставки та встановлення меблів.
По ближчій інформації
тел. 718-326-2102.
Питати Рейчл або Агату.

ЮРИЙ СИМЧИК

Ліцензований Продавець
Страховання Життя

YURIY SYMCZYK

Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3055) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: symczyk@unamember.com

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ

645 W. 1st Ave.

Tel.: (908) 241-2190

(888) 336-4776

CLIFTON, NJ

565 Clifton Ave

Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA

1916 Welsh Rd., Unit 3

Tel.: (215) 969-4986

(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL

Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac

"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

2200 Route 10 West, Suite 109

Parsippany, NJ 07054

(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD

e-mail: roxolanaltd@roxolana.com

web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вара від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії,
- Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога
вміст пакунок:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
оля - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Парламент не перестає...

(Закінчення зі стор. 1)

може бути засобом партійної боротьби. Тим більше – в руках колишнього командира добровольчого батальйону „Миротворець“ А. Тетерука. Такі „миротворці“, як він, компрометують і парламент, і те гідне шани середовище, що відкрило йому шлях у політику. Втім, ледве чи український парламентаризм можна скампрометувати ще більше. Вже ось чверть віку успішно перемелює він на своїх невидимих для стороннього ока жорнах навіть пристійний людський матеріал в безликий дріб'язок, залишаючи непорушно цю сумну правду: влада псує людину.

Словом, нині тяжко сказати – ще є депутатська коаліція чи вже її нема? 10 листопада на порядку денному стояло, вже вдруге, голосування за так званий антидискримінаційний законопроект. Суть його проста і відповідає здоровому глуздові: при наймі на працю забороняється дискримінувати людину за етнічними, релігійними ознаками чи сексуальною орієнтацією. Як і 5 листопада, законопроект не зібрав потрібної кількості голосів, бо не мав підтримки з боку фракцій „Самопоміч“, Радикальної партії і „Відродження“. „За“ проголосувала, разом з „Блоком Петра Порошенка“ та „Народним фронтом“, фракція „Батьківщини“, однак, відразу опісля Ю. Тимошенко оголосила ультиматум, що доки не буде схвалений законопроект ч. 2835 (про зменшення ренти на видобуток українського газу), „Батьківщина“ більше не братиме участі в жодному наступному голосуванні.

Хоч низку інших законів було 10 листопада у першому читанні ухвалено – про арешт майна отриманого корупційним чи злочинним шляхом, про зміни до Кримінального кодексу в питаннях досудового слідства, про обмеження повноважень Служби безпеки України сферою національної безпеки і боротьби з тероризмом – дехто з експертів вважає головнішим для європейської інтеграції України провалений антидискримінаційний законопроект, оскільки нібито від нього найбільше залежить, чи надасть Європейський Союз безвізовий режим для українців.

Але як же корелюється позиція депутатів щодо дискримінації при наймі на працю за сексуальною орієнтацією з наставленням українського суспільства? Соціологія свідчить, що лише третина громадян України не бажає заборони такої дискримінації. Це, отже, меншість, але меншість свідомо консервативна, і депутати просто бояться втратити підтримку з її боку. Тому на них не мала вистачального впливу висловлена напередодні голосування теза П. Порошенка: „Як Президент, як православний християнин, як батько чотирьох дітей я виступаю за збереження сімейних цінностей, традиційних для українського суспільства. Але як гарант Конституції я категорично проти дискримінації будь-кого з українських громадян за будь-якою ознакою“.

Та чи нема тут ще й іншої, суттєвішої сторони? Як і в кожній країні, в Україні також є люди нетрадиційної сексуальної орієнтації. Їм ніхто не створює проблем, ніхто не переслідує. Але уявімо таку ситуацію: працівник чи службовець з нетрадиційною сексуальною орієнтацією виявився не досить професійним, і його через те звільняють з праці. Тим часом він бере в руки закон про заборону дискримінації і кричить,

що його звільняють саме через її орієнтацію.

Всередині коаліції думки й оцінки розділилися і з приводу самого безвізового режиму. Наприклад, радикали і депутати від „Самопоміч“ не вважають такий режим чимось вкрай невідкладним. Бо, по-перше, мовляв, ЕС не поспішатиме з безвізовим режимом для країни, де триває війна і де є загроза проникнення в Європу небезпечних елементів. По-друге, політична еліта і багата верхівка й так не мають проблеми з візами, а злиденній більшості українців, котрі на виборах змушені продавати свої голоси за 100 чи 200 грн. чи за кілограм гречки безвізовий режим не потрібний, бо вони нікуди не збираються. І так, і ні. Бо ж не можна не брати до уваги, що понад 2 млн. українців перебуває на тимчасових заробітках в країнах Європейського Союзу.

На жаль, не візи в Україні є найбільшою проблемою, а сумна доля реформ і вже очевидне розчарування Заходу українською владою. Ось що сказала в інтерв'ю для „Голосу Америки“ (10 листопада) директор київського Інституту Кенана Катерина Смаглій: „На нас не дивляться через рожеві окуляри, і уряд США абсолютно чітко бачить затримки у процесі реформування країни... Посол США в Україні Джефрі Пает та екс-Посол Джон Гербст зробили сильні заяви з вимогою звільнити Генпрокурора Віктора Шокіна, який зволікає з відкриттям кримінальних справ і розслідуванням багатьох злочинів, здійснених очільниками попередньої влади. Звертається увага на те, якими мотивами керується Президент Порошенко. Чи його кроки спрямовані на подолання корупції в країні, чи він просто розчищає собі поле і знищує своїх політичних конкурентів?“.

Подібною думки і дипломат, співголова громадської організації „Майдан закордонних справ“ Богдан Яременко: „Складається враження, що стилістика спілкування з Європейським союзом і США епохи раннього Порошенка повністю відповідає тому, що було в епоху пізнього Кучми чи середнього Януковича. Україну застерігають, переконують, попереджають, а Україна робить вигляд, що вони самі дурні. Поки Україну водять за ручку. Але ця спітніла від політичної та іншої корупції ручка дуже швидко може викликати огиду в міжнародній спільноті. І тоді по ній добряче вдарять. А поки дають черговий шанс і, не маючи жодної дієвої альтернативи на політичному небосхилі України, дипломатично довіряють боротися з корупцією Порошенкові, навіть десь ще граючись у фразеологію про підтримку його політики чи окремих ініціатив у цьому плані. Ця гра скоро закінчиться. І відсутність безвізового режиму для громадян України буде найменшою з проблем“.

На засіданні Верховної Ради в четвер, 12 листопада, після довгих вмовлянь, лише з шостого голосування голова В. Гройсман зібрав 234 голоси за поправку до Трудового кодексу, котра забороняє дискримінацію за ознакою нетрадиційної сексуальної орієнтації. Знаючи про настрої в суспільстві, В. Гройсман намагався виправдатися: „Підтверджую, що сімейні цінності для нас є основними. І жодних одностатевих шлюбів в Україні бути не може. Це моя позиція і позиція більшості депутатських фракцій українського парламенту і парламентарів“.

Еге ж, епохальний крок в напрямі до Європи.

У смутку повідомляємо, що
10 листопада 2015 року,
проживши 72 роки,
відійшла у вічність

св. п.

**Оксана Зірка
БОДНАР**

народжена 20 липня 1943 року в Україні,
донька св. п. Ольги і Володимира Гнатиків,
мама св. п. Марка і Павла, бабця св.п. Саши, Меласі і Інки.

Молодою дівчиною виїхала з України та прибула до США.
Одержала американське громадянство 3 січня 1955 року, у віці
12 літ.

Зірка виростала в Ньюарку та Ірвінгтоні, Н. Дж. Влітку відпочивала в Гантері та Лейк-Джордж, Н. Й. Брала участь в першому пластовому таборі на оселі „Вовча Тропа” в Іст-Четгам, Н.Й.

В 1964 році заізнала Ігоря Василя Боднара, який продовжував вчительській студії в Сітон-Гол Університеті. Зірка вивчала психологію в Ратгерському Університеті.

Зірка й Ігор оженилися 23 липня 1966 року та замешкали в Мейплвуді, Н. Дж. Виховували двох 'слухняних' синів Марка і Павла. Оксана Зірка Боднар стала вчителькою четвертої класи, а згодом працювала в Українській Федералній Кредитівці 'Самопоміч' в Нью-Джерзі.

Дуже любила оперу. Казала „Опера – це життя”. Навіть у старшому віці їздила до Нью-Йорку на численні опери та культурні події та висловлювала свою опінію про них.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 29 жовтня
2015 року в Лівінгстоні, Н. Дж., на 84-му
році життя відійшла у вічність
наша найдорожча Мама і Сестра

св. п.

**Надія Хома
з дому Кігічак**

дружина св. п. Ігоря (2003),
народжена 1 січня 1931 року у Львові.

У глибокому смутку залишилися:

- донька - Адріана з чоловіком Богданом Дзіманом
- син - Марко
- брати - Ігор з дружиною Марією
- Юрко з дружиною Надією

Бічна їй пам'ять!

З нагоди 90-ліття 1-го Відділу СУА

в світлу пам'ять пошанівку

Членок 1-го Відділу,

які відійшли у Божу Вічність,

буде відправлена
поминальна Служба Божя

30 листопада 2015 року

в Монастирі св. Йосафата в Глен-Кові, Н.Й.

Просимо о молитви.

**Членки 1-го Відділу СУА
Нью-Йорк**

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці
повідомляє своїх членів та громаду,

що 2 листопада 2015 року
відійшов з цього світу

Дійсний член НТШ-А

св. п.

**д-р Павло Джуль
лікар**

народжений 14 жовтня 1921 року в с. Мильне на Тернопільщині.

Навчався у гімназії в Тернополі (1936-1942)
Медичні студії: Університет міста Грац (1944-1945)
Університет міста Інсбрук (1945-1948)

У 1950 році підтвердив лікарський диплом у США
Професор Wayne State University, School of Medicine,
Dept. of Otolaryngology
(1960-1990)

Головний редактор „Лікарського Вісника” (1966-2003)

Рідним складаємо співчуття

Вічна йому пам'ять!

Управа НТШ в Америці

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НД/СТ/РА

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Шановні читачі! Висилаючи до „Свободи” спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

День Подяки – найкраща пора застрахувати ЖИТТЯ – те, за що ми найбільш вдячні!

ПРИДБАЙТЕ*:

- ЖИТТЄВЕ СТРАХУВАННЯ (Life insurance)
- СТРАХУВАЛЬНИЙ СЕРТИФІКАТ (Endowments)
- АНУЇТЕТИ (Annuities)

**Миттєвий обрахунок
щомісячних вкладок:**

888-538-2833

* Доступне не в усіх штатах.

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 • Загальні інформації – 800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org • facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Nov. 26th Soyuzivka

— Buffet Style —

TRADITIONAL

Thanksgiving СВЯТО

Thursday Nov. 26th from 1:00 to 4pm

\$40 - per adult
Ages 5 to 12: 1/2 price
4 and Under: FREE

Call for reservations:

845-626-5641 ext 140

Soyuzivka 216 Foordmore Rd.,
Kerhonkson NY 12446

Email: Soyuzivka@aol.com

